

INSTITUT ANTIKOMUNISMU

DIPLOMNÍ PROJEKT_INSTITUT ANTIKOMUNISMU, LS 2015

Vypracovala: Bc. Iva Růžičková

Vedoucí práce: Ing. arch. Tomáš Hradečný (15127 Ústav navrhování I)

Odborný asistent: Ing. arch. Klára Hradečná

Konzultanti: Ing. Martin Pospíšil, Ph.D. - statika
Ing. Zuzana Vyoralová, Ph.D. - technické zařízení budov
Ing. Daniela Bošová, Ph.D. - požárně bezpečnostní řešení
Ing. Jan Růžička - dopravní řešení

OBSAH:

6 Zadání, prohlášení autora

7-8 Průvodní zpráva

Analýza místa

11	Fotodokumentace současného stavu
12	Historie území
13	Morfologie a parkové plochy v území
14	Doprava
15	Dostupnost v území
16	Vybavenost
17	Veřejný/neveřejný prostor

20-21 Koncept

Návrh

25	Situace
26-35	Půdorysy
36-39	Řezy
40	Variabilnost multifunkčního sálu
41	Propojovací koridor mezi Institutem a věží
42-45	Pohledy
46-47	Detail fasády
48-50	Perspektivy
51	Zdroje

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

2/ ZADÁNÍ diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: Iva Růžičková

datum narození: 11. 11. 1989

akademický rok / semestr: 2014_2015/ letní semestr

ústav: 15127 Ústav navrhování I

vedoucí diplomové práce: Ing. arch. Tomáš Hradečný

téma diplomové práce:

Institút antikomunismu

zadání diplomové práce:

1/ popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

Zpracování projektu společenského a vzdělávacího centra na parcele v křížení ulic Bělohorská a Patočkova v Břevnově, a to na základě výsledků diplomního semináře. Nedílnou součástí je úvaha o smyslu a potřebě institutu pro naši společnost.

2/ Součástí zadání bude jasně a konkrétně specifikovaný stavební program

Program bude obsahovat několik částí, mezi něž patří přednáškový sál, knihovna, prostor pro dočasné expozice a badatelnu. Jednotlivé funkční segmenty, doplněné o nezbytné zázemí, budou řešeny v proporcích, odpovídajících individuálně zvolenému konceptu.

3/ popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování

Zpracování projektu na úrovni komplexní studie, se zachycením půdorysu všech podlaží, typickými řezy a pohledy v měřítku 1:200 – 300, zobrazení konceptu řešení, situace 1:100, zákresy do fotografie, vizualizace interiéru.

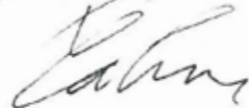
4/ seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

Model v libovolném měřítku.

Datum a podpis studenta

23.2.2015 Růžičková

Datum a podpis vedoucího DP

Datum a podpis děkana FA ČVUT
oddělením dne

registrováno studijním

23.2.15

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE

FAKULTA ARCHITEKTURY

AUTOR, DIPLOMANT: Bc. Iva Růžičková
AR 2014/2015, LSNÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE:
(ČJ) INSTITUT ANTIKOMUNISMU

(AJ) INSTITUTE OF ANTI-COMMUNISM

JAZYK PRÁCE: ČEŠTINA

Vedoucí práce: Ing. arch. Tomáš Hradečný Ústav: 15127 Ústav navrhování I

Oponent práce: Ing. arch. Pavel Tábořský

Klíčová slova
(česká): Institut, antikomunismus, BřevnovAnotace
(česká):

Tématem diplomové práce je návrh společenského a vzdělávacího centra a úprava přilehlého veřejného prostoru na parcele v křížení ulic Patočkova a Bělohorská, v Praze v Břevnově. Součástí je i úvaha o potřebě a smyslu institutu pro dnešní společnost.

Anotace
(anglická):

Topic of thesis is to design social and educational centre and redesign near public space. The plot is in crossing streets Patočkova and Bělohorská in Prague in Břevnov. Part of this project is reflection on the need and the meaning of the institute for current society.

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou práci vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

V Praze dne 26. 5. 2015

podpis autora-diplomanta

Tento dokument je nedílnou a povinnou součástí diplomové práce / portfolia a CD.

PRŮVODNÍ ZPRÁVA

STRUČNÁ ANALÝZA LOKALITY

Pozemek se nachází v městské části Praha-Břevnov, na spojnici ulic Patočkova a Bělohorská. Doslova je to trojúhelník, který se svou jednou stranou dívá na Břevnovský klášter, druhou stranou se obrací na Bělohorskou třídu a svou základnou je napojený na místo se stromy a lavičkami a přímo za tím stojí známý Dům U kaštanu.

Tento prostor se nachází na velmi exponovaném místě. Je v blízkosti kláštera a zároveň tvoří pomyslnou bránu do Břevnova. Avšak v současné době je na něm pouze nevyužívaný zatravněný pozemek, na který navazuje rádooby park, kde se převážně scházejí lidé bez domova.

Bělohorská třída je živým prvkem celé lokality, bytové domy tu stále mají v parteru fungující malé obchůdky, které dokreslují malebný život Břevnova. Naproti Bělohorské tu je ale ulice Patočkova, čtyřproudová silnice, kde denně projede okolo 30 000 aut, tvoří jak fyzickou, tak i hlukovou bariéru, která protíná celý Břevnov.

URBANISMUS

Břevnovská zástavba je velmi různorodá. Celé území lze rozdělit do menších částí podle charakteru zástavby. V okolí vybraného pozemku je to převážně vilová zástavba, na kterou navazuje Bělohorská třída se svou blokovou zástavbou. Ta je později vystřídána bytovými domy, které jsou postaveny v rastru tzv. „prší“.

Velkou dominantou území je Břevnovský klášter, jehož velký komplex přímo navazuje na pozemek institutu a zároveň je s pozemkem i historicky spjat. Komplex kláštera v historii zasahoval až do prostoru institutu. Součástí kláštera byl totiž pivovar spolu s pivovarským rybníkem. Rybník u kláštera zůstal, byl však přetát ulicí Patočkova, která se stala páteří cestou celého území a na místě pivovarského domku vznikl později již zmíněný Dům U Kaštanu.

Dům U kaštanu byl původně hostinec a po zbourání městských hradeb se stal zahradní restaurací. Bylo to velmi oblíbené a navštěvované místo. 7.dubna 1878 tu došlo k legendární schůzi, kdy byla založena Československá sociálně demokratická strana. 7.dubna 1953 zde pak bylo otevřeno muzeum počátků československého dělnického hnutí, to však nemělo velký úspěch a roku 1962 bylo zrušeno. V 90. letech se z domu U kaštanu stalo kulturní centrum Prahy 6. Sídli tu ateliér Kaštan se svými uměleckými kroužky a zároveň zde stále funguje zahradní restaurace a kulturní centrum v těchto prostorách pořádá koncerty, různá představení a akce.

Ve svém urbanistickém řešení jsem přímo navazovala na Dům U Kaštanu. Chtěla jsem znovu pozvednout jeho slávu a návštěvnost. Svým návrhem jsem dodržela jak výšku, tak měřítko okolní zástavby. Mým domem udržuji uliční čaru Bělohorské třídy, kterou uzavírám věží. Tato věž je vyvrcholením celé Bělohorské třídy a zároveň spolu s věží Břevnovského kláštera tvoří pomyslnou bránu do města. Samotný Institut se nachází na ose mezi věží a Domem U Kaštanu. Přízemí institutu je ve stejné výškové úrovni jako Kaštan. Vzniklý prostor mezi domy tvoří pomyslné nádvoří, které je s o dva metry výš položenou Bělohorskou třídou propojeno rampou. Docílila jsem tak lepší prostupnosti v území a zároveň jsem tak vytvořila nové napojení na Břevnovský klášter, jehož vstupní část z Patočkovy ulice není příliš reprezentativní a zasloužila by svou rehabilitaci.

DOPRAVNÍ ŘEŠENÍ

Samotný pozemek institutu je dobře napojený jak na osobní dopravu, tak na hromadnou. V pěší vzdálenosti se nachází tramvajová zastávka Břevnovský klášter a U Kaštanu. Pro návštěvníky je tedy počítáno s dopravou hromadnou. Avšak pro zkvalitnění dopravy v klidu a pro potřeby zaměstnanců a návštěvníků institutu realizují parkovací místa v ulici Bělohorské, kam i přidávám do zelených ostrůvků stromy, které by zpříjemnily uliční prostor. Zároveň navrhuji

parkovací stání v ulici Patočkova, kde je do budoucna počítáno s dopravním zklidněním po dostavbě Bělohorské radiály. Do území přidávám i přechody pro chodce pro přirozenější prostup územím. Jeden jsem přidala v ulici Bělohorské, ten křížuje tramvajový pás a přímo navazuje na Dům U Kaštanu. Druhý jsem vložila do ulice Patočkovy. Přechod spojuje veřejný prostor přilehlý k Institutu s klášterním parkem.

Zásobování je řešeno z ulice Patočkova, kde je vytvořen sklopený obrubník pro možný nájezd automobilu. Vjezd pro zásobování bude směřován dopravním značením a pro chodce označen změnou povrchu chodníku.

ARCHITEKTONICKÉ ŘEŠENÍ

Celé architektonické řešení vychází ze základního konceptu mého projektu, tedy osy, která spojuje tři objekty. Hlavním prvkem, na který jsem navazovala ve svém návrhu je Dům U Kaštanu. Kaštan je oboustranně průchozí, a tak přímo vytváří osu průchodu celým pozemkem. Samotný institut pak navazuje na tuto osu, která pokračuje dál domem až ke věži, která celý pozemek uzavírá.

Smyslem propojení Institutu s Kaštanem bylo pozvednutí návštěvnosti i věhlasnosti. V Kaštanu se aktuálně nachází jak kavárna, tak klub, kde jsou pořádány koncerty. A dohromady se všechny tyto objekty doplňují a navzájem i obohacují. Hmotu domu i věže jsem si už od začátku představovala velmi jednoduše a stroze. Oba objekty stojí na čtvercovém půdorysu. Chtěla jsem, aby domy byly co nejvíce uzavřené do sebe, tedy aby měly co nejméně oken. Hlavní dům má pouze okenní průhled přes všechna podlaží, který probíhá na ose, jenž protíná celý pozemek. A na věži jsou okenní otvory pouze v posledním, vyhlídkovém podlaží. Zbytek domu je obalen do cihelné fasády, jejíž cihly jsou poskládány netradičním způsobem.

V jedné části jsou cihly kladeny tak, že mezi nimi vzniká mezera. V nosné zdi jsou vytvořeny otvory v pravidelném rastru, které sekundují klasická okna. Avšak za těmito okny je vidět mozaika poskládaných cihel, kudy je vidět ven jen přes malé průzory mezi cihlami. Celkově tak fasáda sjednocuje oba domy.

Dům institutu s věží jsou propojeny vyhloubenou cestou pokračující v ose protínající všechny tři objekty. Cesta se směrem k věži pomocí ramp zvedá a člověk se dostává výš a výš a až na konci cesty těsně u věže se ocitne hlavou nad terénem. Věží může pak návštěvník jen projít nebo pokračovat dál cestou prohlídky, až na vrchol věže.

DISPOZIČNÍ ŘEŠENÍ

Celý dům stojí na jednoduchém rastru, který ve všech podlažích protíná osa, která je součástí celého pozemku. Tuto osu tvoří široký dlouhý prostor, který je zakončen okny. Z jedné strany tohoto prostoru se nacházejí obslužné prostory, tedy sociální zázemí, vertikální komunikace, zázemí pro zaměstnance a jiné. A na druhou stranu od osového prostoru se dům otevírá. V přízemí se otevírá do volného prostoru, který je variabilní. Je zde vytvořen systém posuvných panelů, které jsou zavěšené do kolejnic ukotvených v podhledu. Systémem posuvných panelů je možné v prostoru vytvořit jak místo pro dočasnou výstavu, tak i například vytvořit konferenční či přednáškový sál pro větší počet lidí.

Druhé a třetí nadzemní podlaží jsou vzájemně propojeny atriem, jehož střecha je celá prosklená a dostává se tam tak dostatečné množství světla. Celý střed podlaží drží na sloupech, které jsou v zadním traktu vystřídány stěnami. Ve volném prostoru podlaží se nachází mediátka, tedy knihovna, filmotéka a audiotéka. Mezi regály a uličkami jsou i dostatečné prostory, které jsou určeny pro samostudium nebo ke čtení knih a denního tisku. Za stěnami zadního traktu se nachází prostory určené například k promítání filmů, ke studiu médií, k přednáškám, besedám, atd.

Ve čtvrtém, posledním podlaží, se nachází administrativní část institutu. Střední část, která navazuje na spodní atrium, je zcela prosklená a nachází se tu většina kanceláří určených pro zaměstnance institutu. V zadním traktu jsou kanceláře

osvětlené jak umělým světlem, tak přirozeným světlem, které sem proniká skrz střešní světlíky a skrz průzory, které jsou vytvořeny cihelnou fasádou.

V suterénu budovy se nachází veškeré technické zázemí, sklad pro výstavy, depozitář mediatéky a zároveň i dílna, kde vzniká fyzická podoba výstav, které vytvoří zaměstnanci institutu. Je zde vytvořen manipulační prostor pro zásobování, kde je zdvihací plošina, která navazuje na prostor v přízemí, kudy je zásobován materiál a ostatní věci.

Věž je s institutem propojena zahluobenými cestami, ve kterých se odehrává část stálé výstavy, která pak dále pokračuje v prostoru věže. Věž má dvě výstavní podlaží a třetí, kde je ochoz s výhledem na celý Břevnov a dál až na Hrad. Dispozice věže je jednoduchá. Tvoří ji výtahová šachta, kolem které se vine schodiště až do posledního podlaží.

KONSTRUKČNÍ ŘEŠENÍ

Konstrukce institutu je založena na jednoduchém rastru po 6 metrech. V podélném směru nesou dům železobetonové stěny o tloušťce 200 mm, střední část druhého, třetího a čtvrtého nadzemního podlaží je vynesena železobetonovými sloupy o rozměrech 300x300 mm. Obvodová stěna je nosná železobetonová, je obalena tepelnou izolací, na kterou pak navazuje vzduchová mezera. Fasáda budovy je provětrávaná, vytvořená různě poskládanými cihlami. Ta je zpevněna ocelovou konstrukcí, která je připevněná k obvodové stěně. Konstrukční řešení věže je na stejném principu.

BAREVNÉ A MATERIÁLOVÉ ŘEŠENÍ

Jak již bylo řečeno dříve, fasádu obou objektů tvoří cihly, které jsou kladeny netradičně. V jedné části jsou mezi cihlami vynechané mezery, přes které je možné z budovy na některých místech vyhlédnout ven. V druhé části je mezera mezi cihlami vyplněna cihlou, která je postavena na bok a celou svou půlkou přesahuje ven z linie kladených cihel. Cihly jsou pískové barvy, aby tak objekt zapadl k okolní zástavbě, převážně k sousedícímu Domu U Kaštanu, který je omítnutý v odstínu světle žluté.

Vnitřek je řešen podobně jednoduše. Stěny jsou omítané v odstínu bílé barvy. Podhledy jsou bílé, ze sádrokartonu. Sloupy a schodiště jsou ponechány v surovém stavu betonu. A podlahy jsou pak řešeny v textuře dřeva.

TECHNICKÉ ZAŘÍZENÍ BUDOVY

Objekt Institutu je odvětráván vzduchotechnikou. Strojovna vzduchotechniky je umístěna v suterénu budovy. Instalace jsou v objektu vedeny horizontálně skryté v podhledu nebo volně. Pro vertikální vedení jsou zde navrženy šachty. V suterénu je pak umístěn i zdroj tepla a záložní zdroj energie.

POŽÁRNĚ BEZPEČNOSTNÍ ŘEŠENÍ BUDOVY

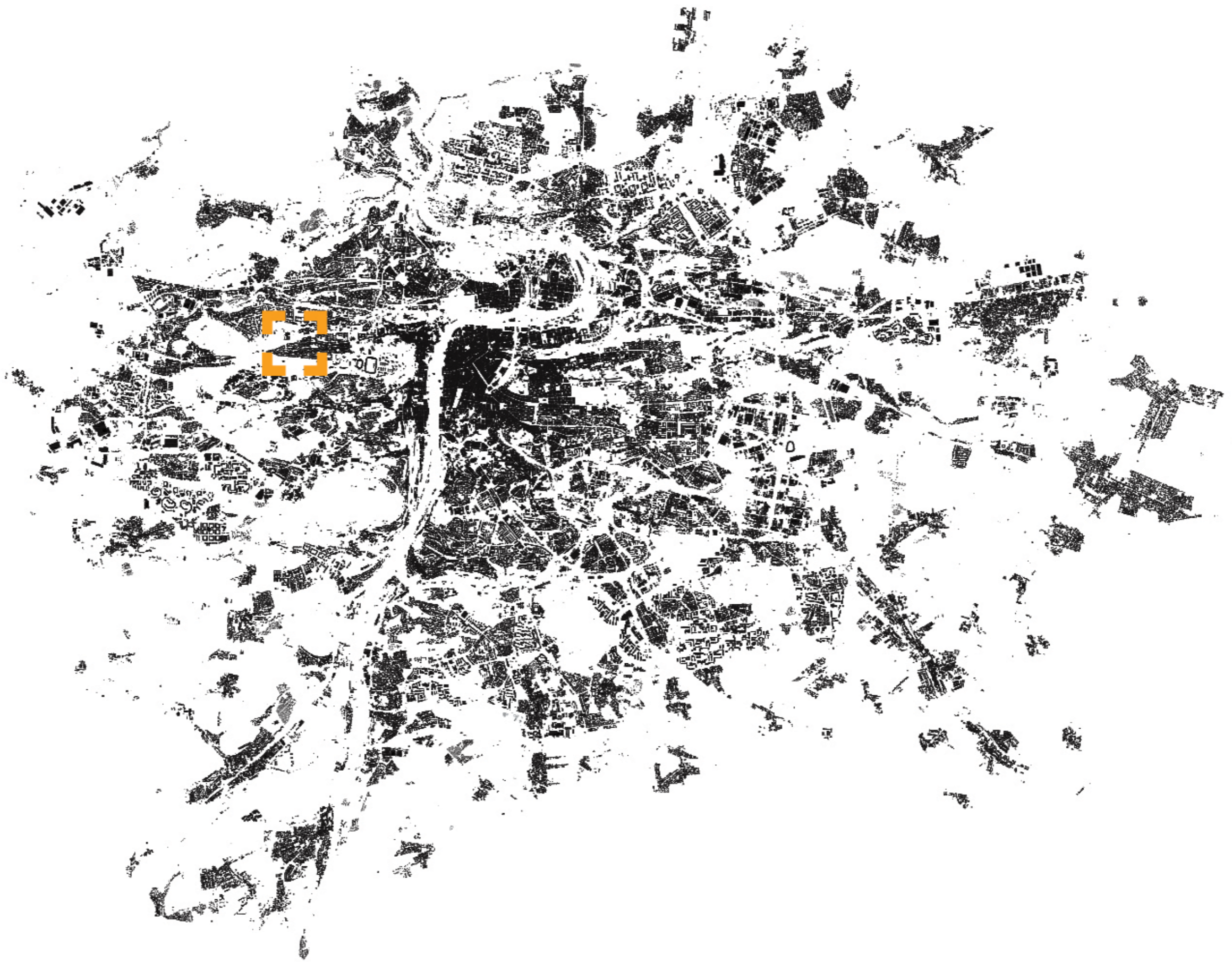
Únik osob je zajištěn dvěma chráněnými cestami, které vedou na volné prostranství. V budově jsou kvůli spouště hořlavého materiálu navrženy sprinklery, kde nádrž se strojovnou jsou umístěny v suterénu budovy. Budova bude dále vybavena požárními hlásiči a kouřovými čidly.

BILANČNÍ ÚDAJE

Počet zaměstnanců: až 33 stálých zaměstnanců

Celková zastavěná plocha: 1050 m²

Analýza místa

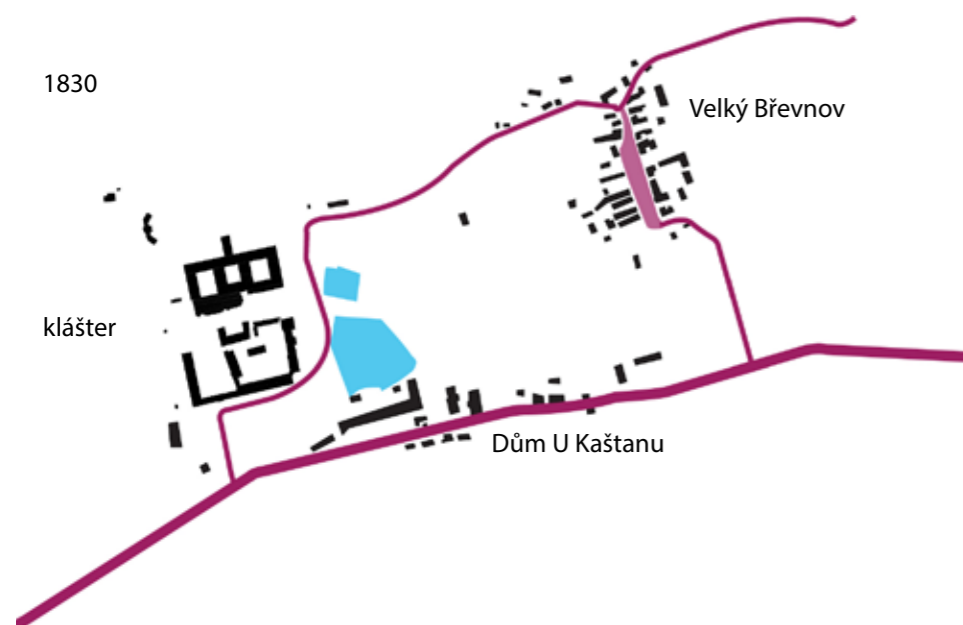
HISTORIE ÚZEMÍ

První zmínky o Břevnově a okolních obcích pochází z konce 10. století. V roce 993 byl založen břevnovský klášter - nejstarší mužský benediktinský klášter v Čechách.

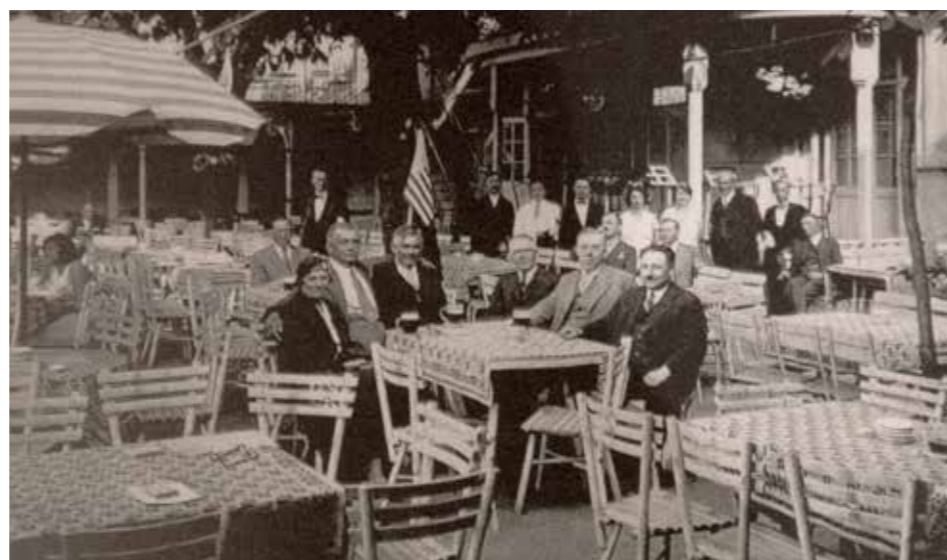
Mniši benediktini vedli farní břevnovskou (svatomarkétskou) osadu od jejího založení. Její rozloha se měnila, ale vždy se přibližně kryla s územím vesnic Břevnov (později Velký), Malý Břevnov a Tejnka spolu s usedlostmi a vždy ovlivňovala každodenní život svých obyvatel.

Krajinu protínaly dvě cesty vedoucí z Prahy: dolejší směřující ke vsi (přibližně severně od dnešní Patočkovy ulice) a hořejší po úbočí jižního návrší ke klášteru (sledující asi dnešní Bělohorskou). Třetí cesta, později hlavní silnice do západních Čech a zároveň hlavní přístupová cesta na Prahu, vedla po jižním vrchu, který se až k Bílé hoře nazýval Petřín, kolem lomů a vedle pozdějších vinic Liborky a Ladronky směrem na Beroun.

Dům U Kaštanu byl původně hostinec, který vznikl pravděpodobně současně s barokní obnovou břevnovského kláštera a stál při staré cestě, která vedla od Strahovské brány na západ Čech. Po zbourání městských hradeb se zdejší hostinec stal oblíbeným místem. Často se zde konala shromáždění a schůze různých organizací a spolků. Během schůze politicky angažovaných lidí v dělnickém hnutí, zde byla v roce 1878 založena Československá sociálně demokratická strana.

Roku 1907 byl Břevnov povýšen na město. A roku 1922 došlo k připojení Břevnova k Praze. Roku 1950 došlo k rozšíření Bělohorské ulice, při jejíž výstavbě byla ubourána část domu U Kaštanu.

Charakter Břevnova byl výrazně přeměněn v druhé polovině 20. století, kdy došlo k několika velkým urbanistickým a architektonickým zásahům. Byla to výstavba dnešní Patočkovy ulice, která jednak rozdělila Břevnov na dvě prakticky oddělené části a jednak došlo díky výstavbě této dopravní tepny ke zbourání vnější obvodové zdi kláštera a několika dalších staveb i uvnitř břevnovského areálu. Byla zbourána původní vstupní brána do areálu, pivovar, ovčín a došlo ke zmenšení plochy Pivovarského rybníka. Patočkova ulice se stala jednou z hlavních příjezdových cest do Prahy a v tomto směru zcela nahradila původní historickou trasu v místech Bělohorské ulice.

V důsledku výstavby panelového sídliště Obušek na území historické obce Velký Břevnov, došlo ke zbourání návsi.

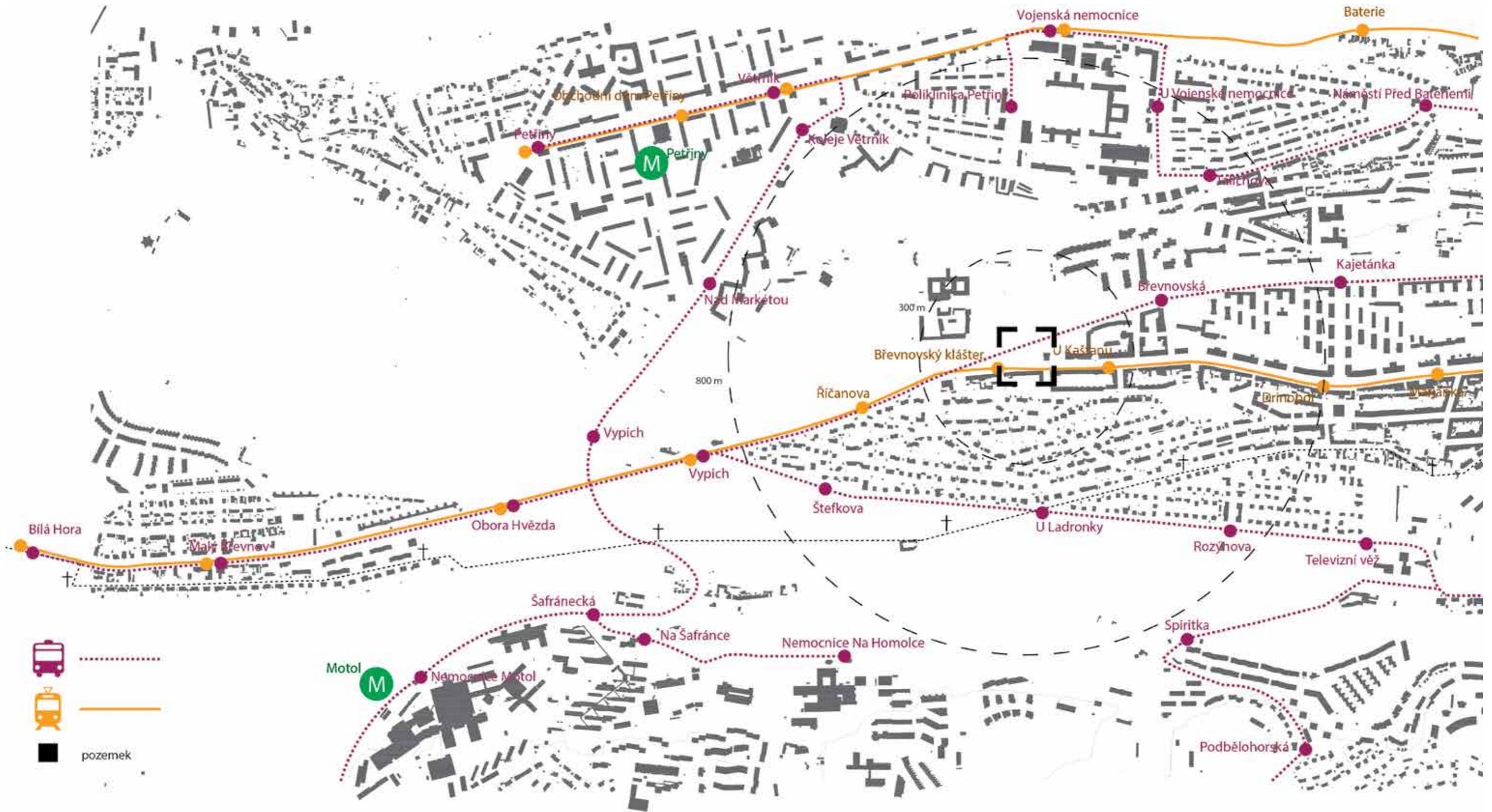
MORFOLOGIE A PARKOVÉ PLOCHY V ÚZEMÍ

- budovy
- vodní plochy
- vodní toky
- vrstevnice

DOSTUPNOST V ÚZEMÍ

VYBAVENOST V ÚZEMÍ

● HIST. A KULTUR. OBJEKTY

- 1 Břevnovský klášter
- 2 kostel sv. Markéty
- 3 pavilon Vojtěška
- 4 letohrádek Hvězda
- 5 Ladronka
- 6 Kajetánka
- 7 kulturní centrum Kaštan
- 8 Větrník
- 9 kostel sv. fabiána a Šebestiána
- 10 kostel sv. Norberta
- 11 Müllerova vila
- 12 Rothmayerova vila

● ZDRAVOTNICTVÍ

- 1 Ústřední vojenská nemocnice
- 2 Fakultní nemocnice Motol
- 3 Nemocnice Na Homolce
- 4 poliklinika pod Marjánkou
- 5 Ústav makromolekulární chemie AV ČR

● VZDĚLÁVÁNÍ

- 1 VŠ areály
- 2 SŠ
- 3 ZŠ
- 4 MŠ
- 5 Základní umělecké školy

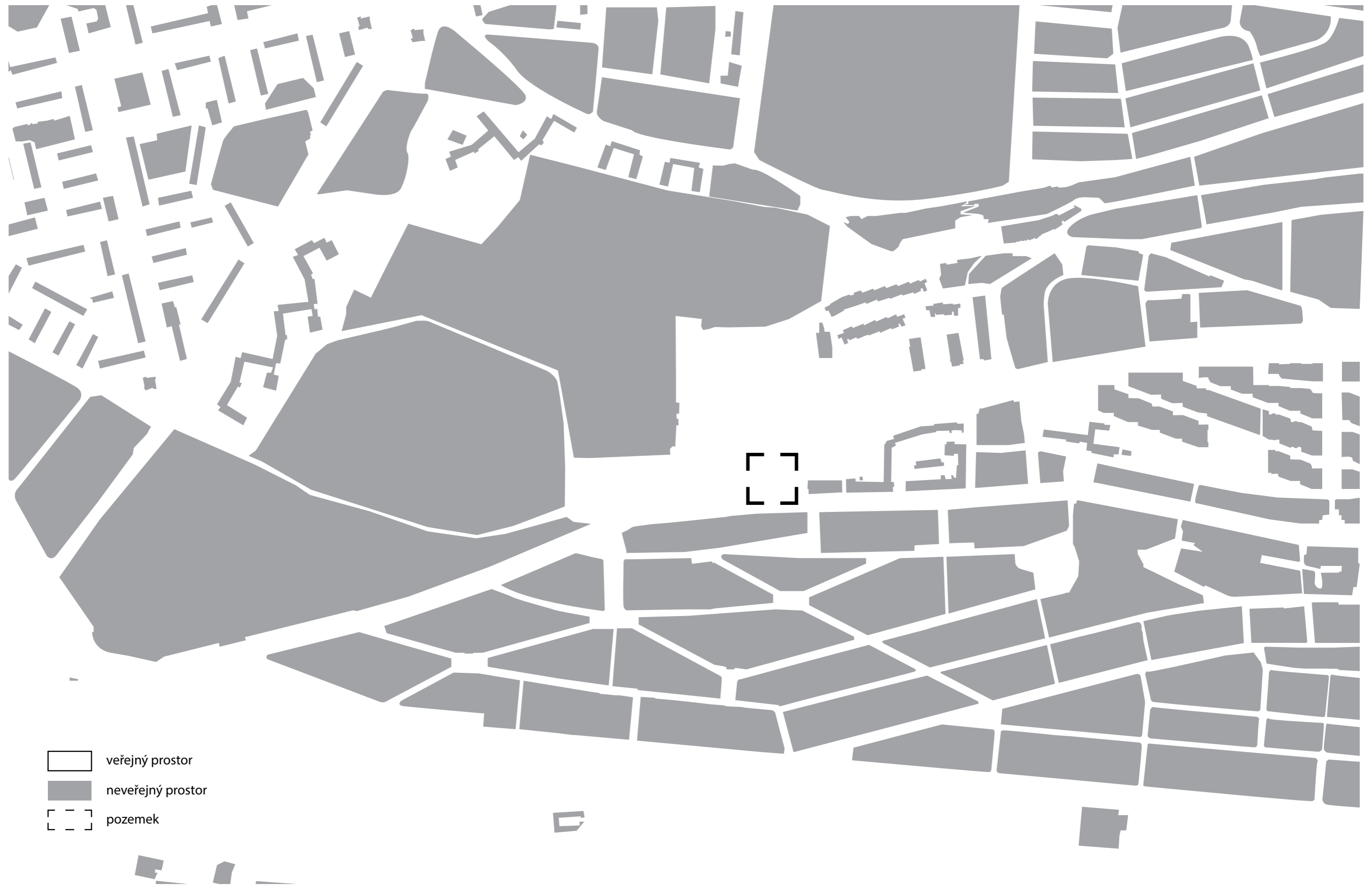
● SPORTOVNÍ ZAŘÍZENÍ

- 1 plochodrážní stadion Markéta
- 2 Ladronka - inline stezka
- 3 Ladronka - discgolf
- 4 TJ Břevnov - tenis
- 5 Rugby club, TJ Banka - tenis
- 6 Strahov

● HŘBITOVY

- 1 Starý libocký hřbitov
- 2 Břevnovský hřbitov
- 3 hřbitov Praha - Košíře

VEŘEJNÝ / NEVEŘEJNÝ PROSTOR

- veřejný prostor
- neveřejný prostor
- - - - - pozemek

Konzept

PROČ

Institut antikomunismu. Proč? Téma Institutu antikomunismu je zajímavé, ale zároveň velice těžké. Vystává tu spousta otázek, zda má v současnosti nějaký smysl, význam nebo své opodstatnění.

Celá má práce začala sběrem informací a četbou literatury, která se převážně týkala právě éry 20. století, která byla pro předchozí, ale i naši generaci tak zásadní. Svůj výzkum jsem opřela i o informace získané z dotazníku veřejného mínění. Díky tomuto dotazníku jsem se dozvěděla, že dnešní mladá generace se nechová lhostejně k tématu komunismu, právě naopak, zajímá se. Naproti tomu stará generace, která dobu komunismu zažila, se od tohoto tématu odvrací a chce zapomenout.

Myslím si, že v mladé generaci je potenciál a proto by měla vzniknout instituce, společensko kulturní centrum, které by bylo jakousi studnicí vědomostí o této době a měl by být jedním ze střípků, který by vysvětlil a ukázal mladým, jakou dobu náš národ zažil a jak by se z toho měl ponaučit. Neboť otázka komunismu je, myslím, stále aktuální.

JAK?

Jak už jsem se zmínila, svůj výzkum a uvažování o samotném institutu jsem opřela z velké části o dotazník veřejného mínění, kde byla i otázka, jaký program nebo části by měl samotný institut mít. Z dotazu vyplynulo, že nejvíce lidí by si v institutu představilo přednáškový sál, muzeum, kinosál, kavárnu a velká část respondentů považovala i za důležitý přilehlý veřejný prostor, kde by bylo možné se posadit a třeba trávit i nějaký čas.

V Praze existují instituce, které se už tématem komunismu zabývají. Mezi ně patří i několik muzeí, která však ne příliš dobrou formou zobrazují dobu komunismu. Existuje tu i státní organizace Ústav pro studium totalitních režimů (ÚSTR). ÚSTR je organizační složkou státu zřízenou zákonem a je přímo financován ze státního rozpočtu. Toto vedení mi evokuje, že ÚSTR může být přímo ovlivnitelný státem. Ústav a jeho organizace, i smysl jeho práce jsou nastaveny dobře, ale se zásahem státu to nemůže fungovat tak, jak by mělo. Zároveň je ústav spíše budovou určenou pro odborníky než pro veřejnost.

Pro mě by byl řešením právě institut antikomunismu, který by fungoval na podobném principu, ale jako nezávislá organizace. Institut by měli vést přímo odborníci na toto téma. Měli by v rukou správu, vedení a zároveň by se věnovali své badatelské činnosti.

Jedním ukázkovým příkladem neziskové organizace je společnost Člověk v tísni, o.p.s. a její vzdělávací program Jeden svět na školách. Díky tomuto programu a finančním prostředkům z Evropské unie byl zrealizován projekt Příběhy bezpráví. Tento projekt má za účel předat informaci o komunismu a době teroru mladým generacím, které přišli až po roce 1989. Projekt nabízí školám dokumentární i hrané filmy, projekce, besedy s pamětníky, výstavy, vydávají knihy a další. Avšak tento program už nadále nebude dostávat peníze z Evropské unie. Existuje tu však celá řada dalších organizací, které se tímto tématem zabývají a umím si představit, že všechny tyto organizace či projekty by byly zaštitěny Institutem antikomunismu. Byla by to jedna velká organizační složka, kde by spolu všichni navzájem spolupracovali. Zároveň by tu byl prostor pro veřejnost, pro kterou by tu byla možnost se vzdělávat nebo vidět putovní výstavy, které jsou po celé republice i v zahraničí, nebo by tu byly pořádány přednášky nejen pro odbornou veřejnost, ale i pro širokou veřejnost a mládež, promítání, besedy, organizované návštěvy pro školy s pedagogickým výkladem atd.

Jak by měl institut fungovat?

Institut by měl být přístupný jak pro širokou, tak pro odbornou veřejnost. V přízemí by měl být prostor pro seznámení s celým tématem a čím vyšší podlaží, tím by se zvyšovala odbornost pro toto téma.

STAVEBNÍ PROGRAM

STÁLÁ VÝSTAVA

Stálá výstava, která provede návštěvníka celým komplexem se odehraje na ose, která protíná celý pozemek. Začíná už průchodem přes stávající Dům U Kaštanu, potom projde samotným institutem, dále pak pokračuje spojujícím zahrazeným koridorem a vyústí výstavou ve věži.

DOČASNÁ VÝSTAVA

Prostor pro dočasnou či putovní výstavu je vymezen v přízemí v multifunkčním sále, ve kterém jsou v podhledu zabudované kolejnice, kterými je možné posouvat a libovolně přestavovat prostor.

Tento volný prostor multifunkčního sálu může být použit pro konference, promítání či přednášky s větším počtem účastníků.

MEDIATÉKA

V druhém a třetím nadzemním podlaží se nachází prostor knihovny, filmotéky, audioteky a kout s denním tiskem. Tyto prostory jsou doplněny o místa k sezení, kde je možné knihy studovat a číst. Také se tu nachází místnost pro studium multimédií, kde je i volný přístup na internet.

SHROMAŽĎOVACÍ PROSTORY

V druhém nadzemním podlaží se nachází promítací sál s kapacitou 35 míst. Ve třetím podlaží jsou pak přednáškový sál s 27 místy a místnost pro besedy v užším kruhu posluchačů, kde je možné umístit 19 míst.

BADATELNA

Ve třetím nadzemním podlaží se nachází místnost pro badatele, která je přímo propojená s digitálním archivem. Nachází se tu i místnost s kopírkou, která usnadňuje práci badatelům.

PROSTOR PRO TVORBU PUTOVNÍCH VÝSTAV

Ve čtvrtém podlaží se nachází veškerá administrativní část institutu a spolu s ní i redakce, kde vznikají nové výstavy. Dole v suterénu je pak dílna, kde vznikají výstavy fyzicky.

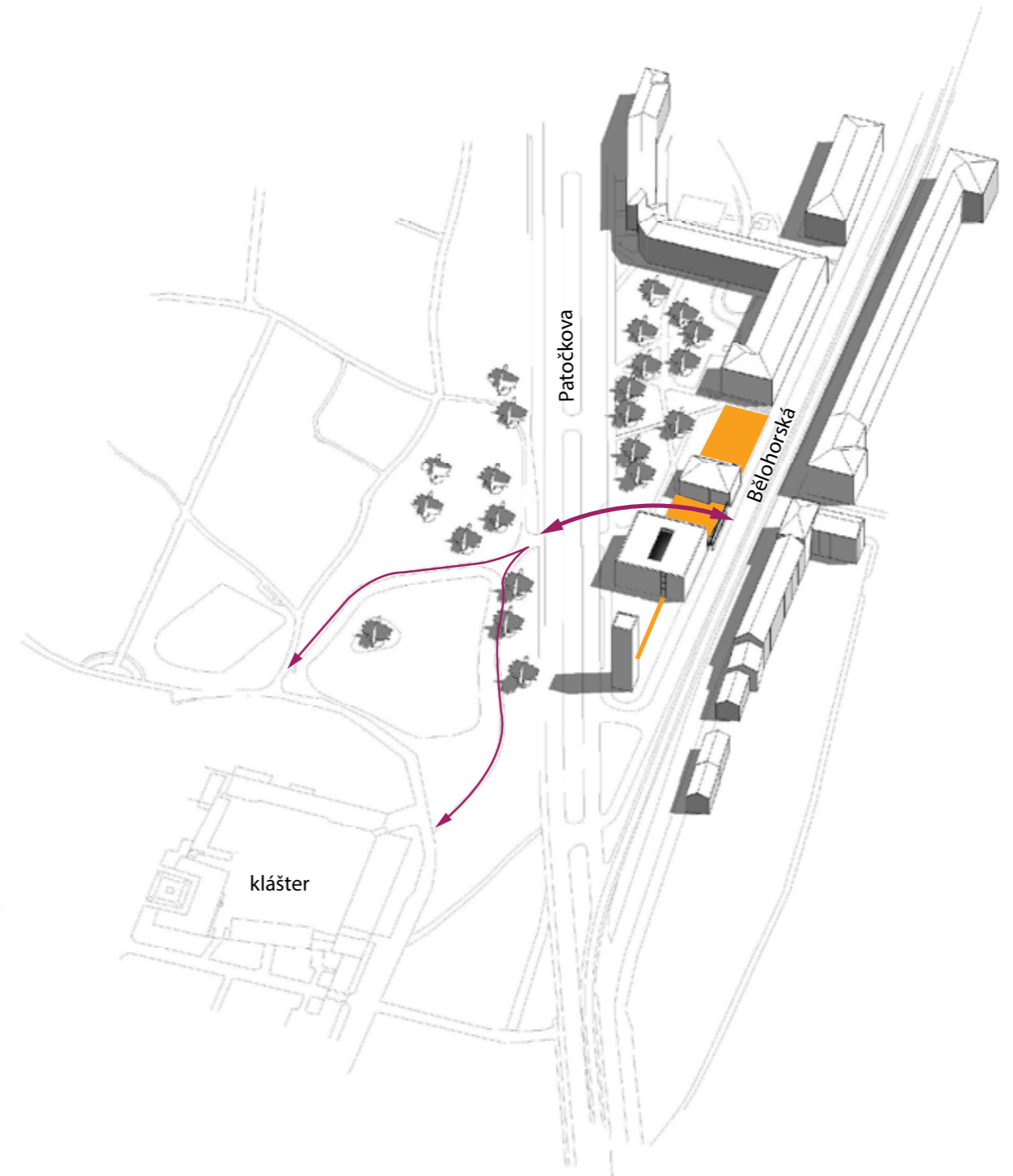

Břevnovské dvouvěží jako nová brána města

SCHÉMATA

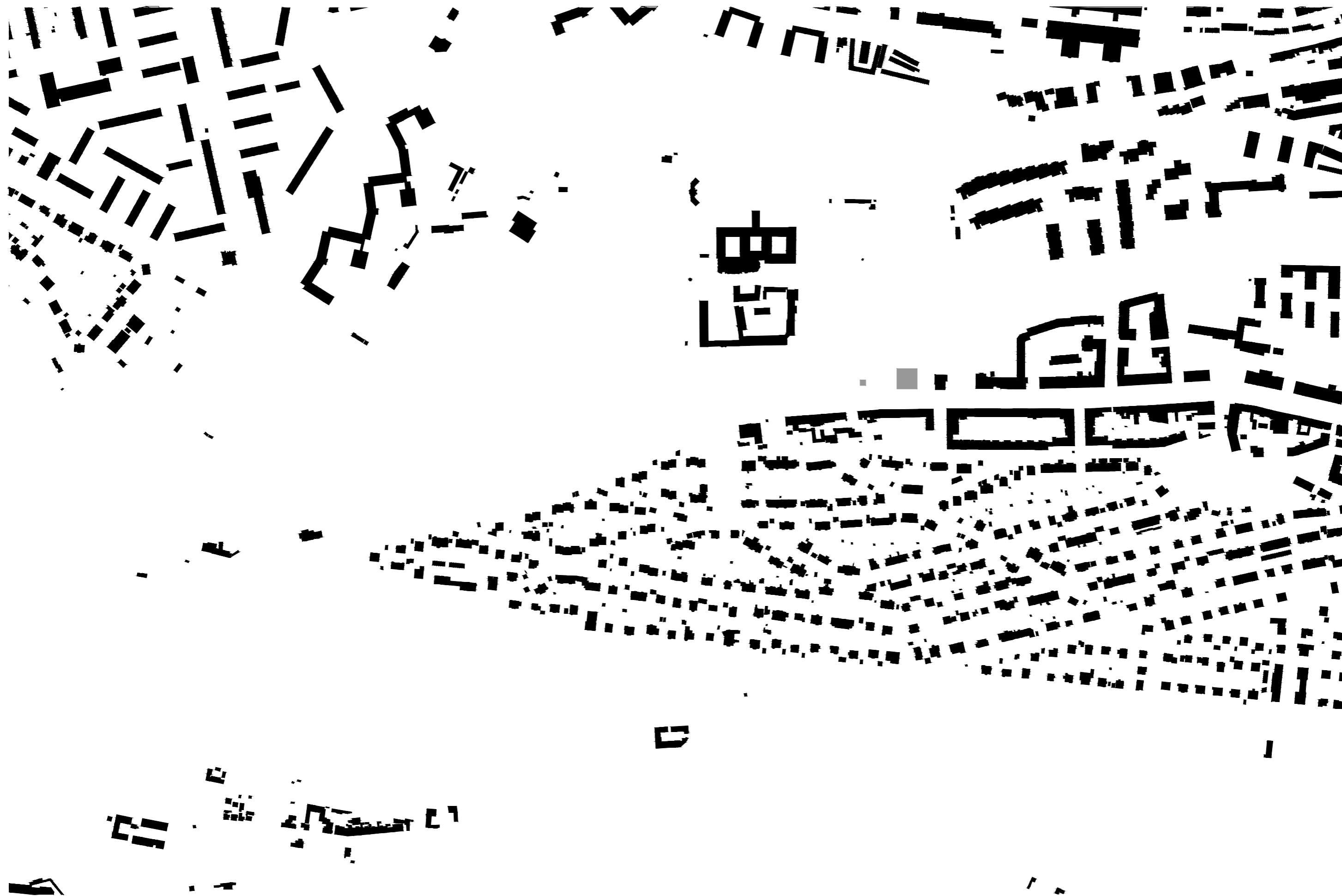

Pomyslná osa, která probíhá celým pozemkem. Začíná předprostorem Domu U Kaštanu a vyrcholí věží na nároží trojúhelníku. Osa, na které jsou navěšeny postupně tři objekty, které dohromady tvoří jeden celek.

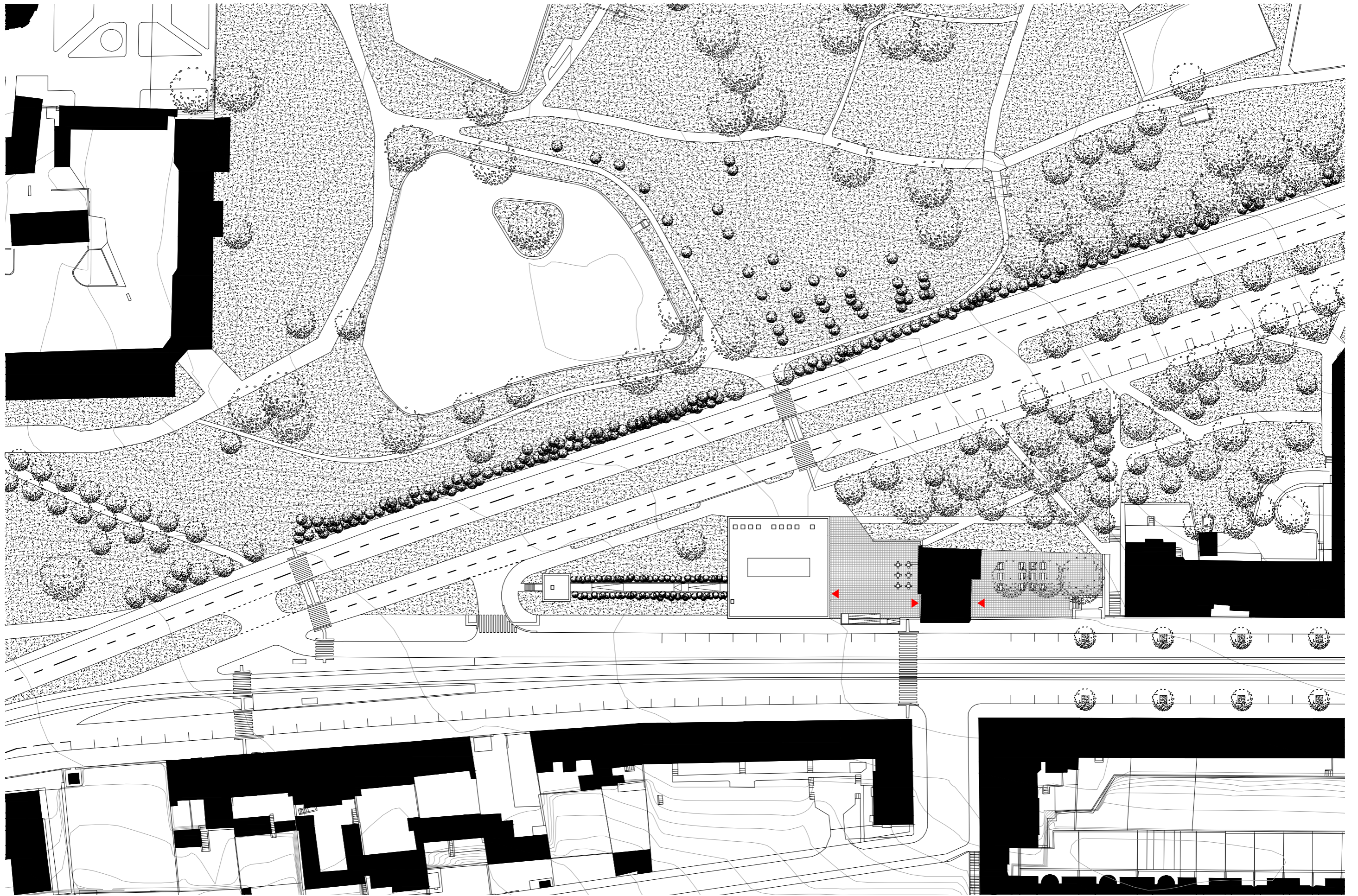

Oranžové jsou prostory, které jsou ve stejné výškové úrovni. Stávající předprostor Kaštanu, položený o dva metry níž od ulice Bělohorské a nový prostor před Institutem snížený na úroveň Kaštanu.

Přidáním spojovací rampy, přechodu přes Patočkovu a nové cesty parkem se vytvoří zcela nové propojení mezi Břevnovem a klášterem, které jsou mezi sebou rozděleny velmi frekventovanou Patočkovou ulicí, která tvoří jak fyzickou, tak hlukovou bariéru.

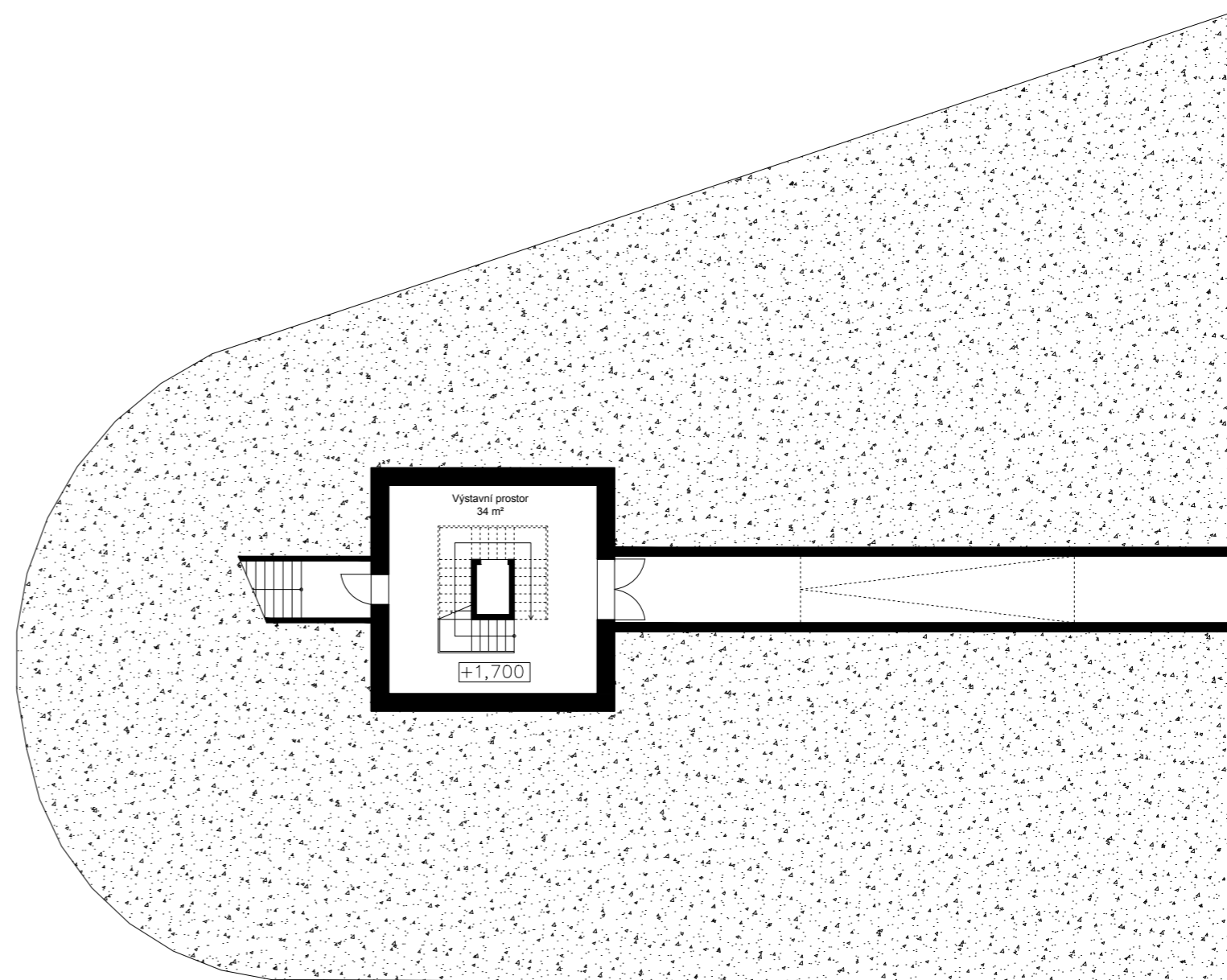
Půdorys 1.PP

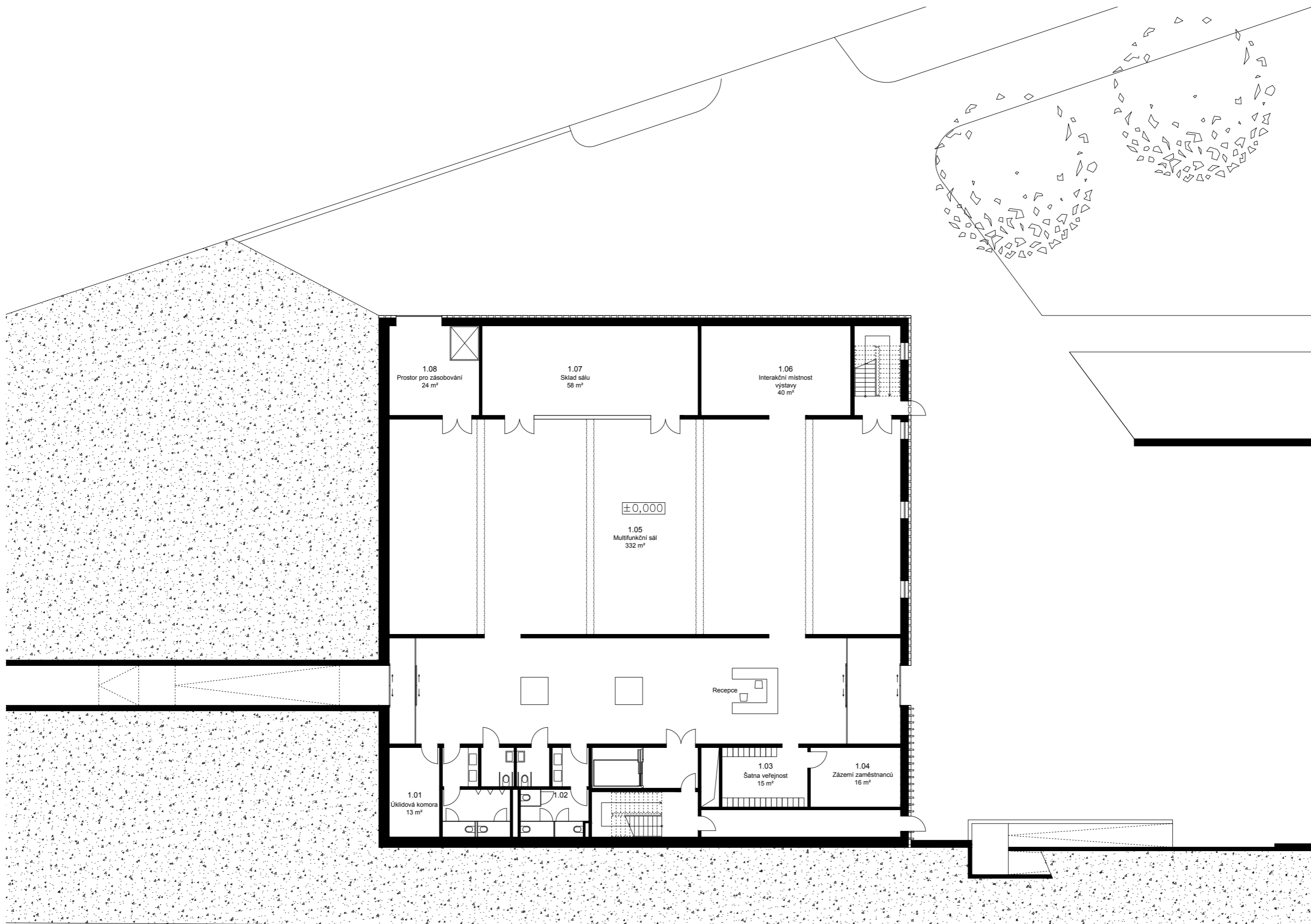
S.01	Šatna security	13 m ²
S.02	Sociální zázemí	39 m ²
S.03	Sprchy zaměstnanci	7 m ²
S.04	Strojovna vzduchotechniky	48 m ²
S.05	Zdroj tepla	38 m ²
S.06	Strojovna pro sprinklery+nádrž	63 m ²
S.07	Depozitář	117 m ²
S.08	Záložní zdroj energie	16 m ²
S.09	Sklad odpadu	10 m ²
S.10	Manipulační prostor pro zásobování	43 m ²
S.11	Sklad	55 m ²
S.12	Server	29 m ²
S.13	Sklad	86 m ²
S.14	Dílna	33 m ²
S.15	Příruční sklad	17 m ²

Půdorys 1.NP

1.01	Úklidová komora	13 m ²
1.02	Sociální zázemí	39 m ²
1.03	Šatna veřejnost	15 m ²
1.04	Zázemí zaměstnanců	16 m ²
1.05	Multifunkční sál	332 m ²
1.06	Interakční místnost vstavy	40 m ²
1.07	Sklad sálu	58 m ²
1.08	Prostor pro zásobování	24 m ²

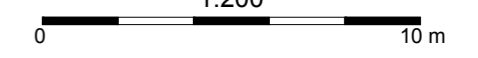

Půdorys 1.NP

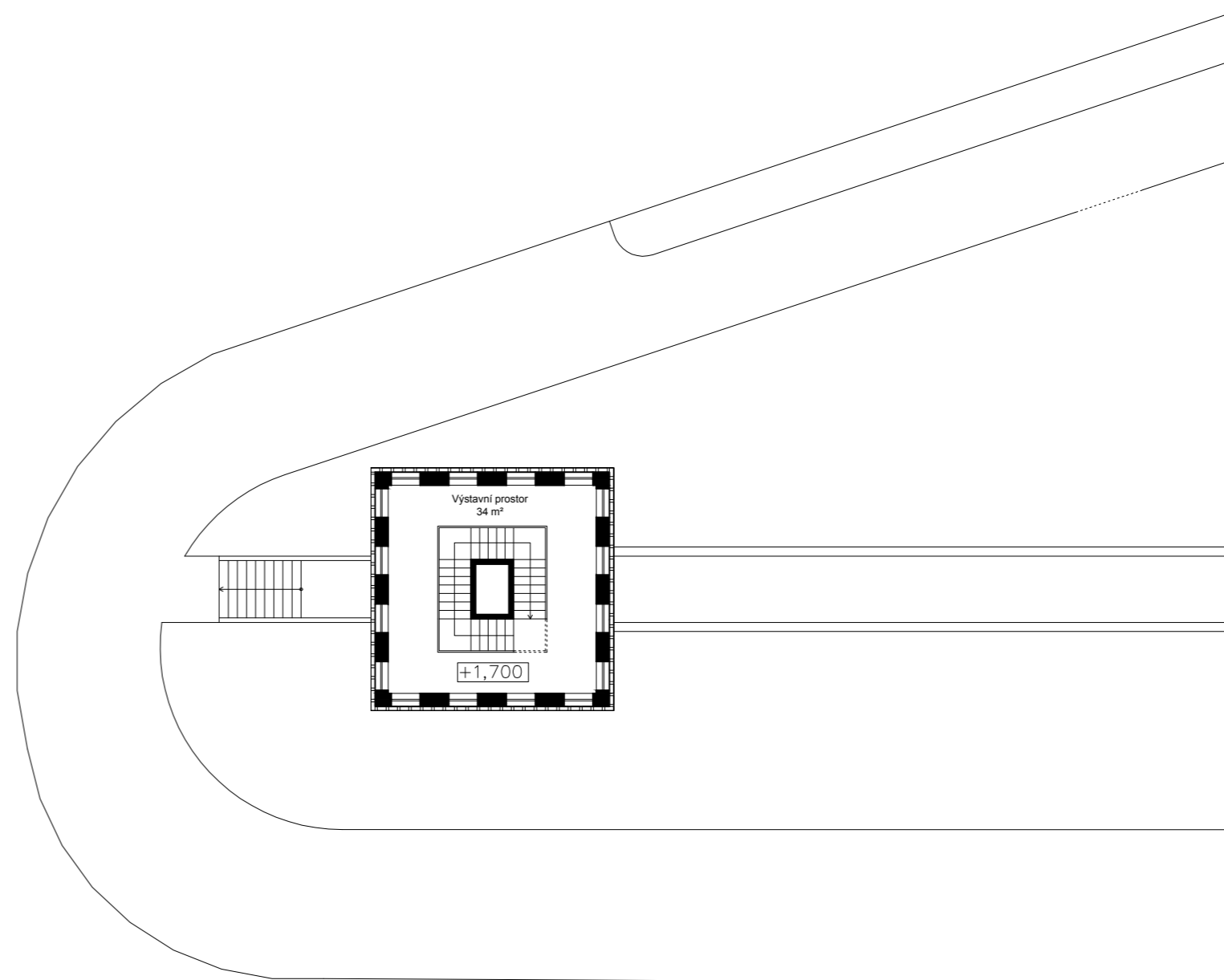

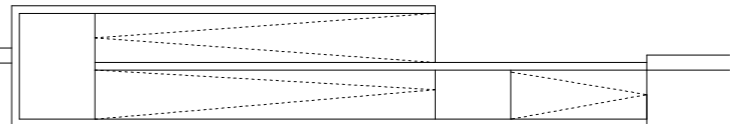
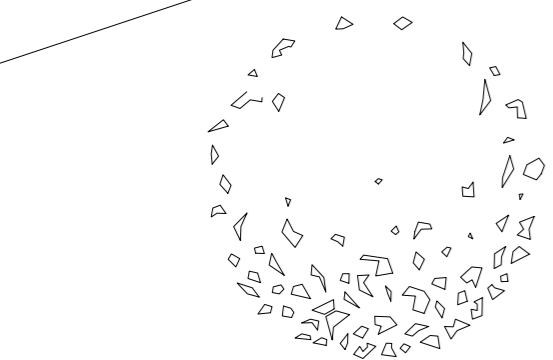
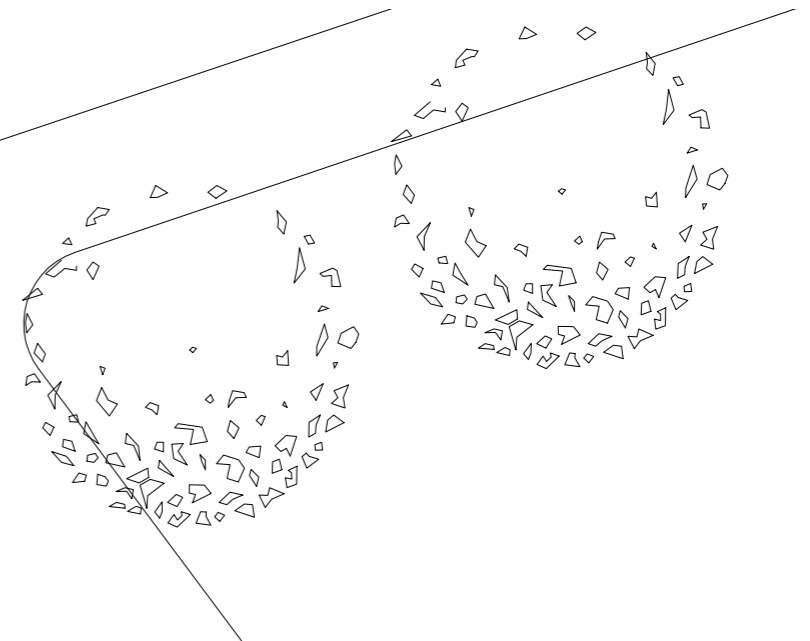
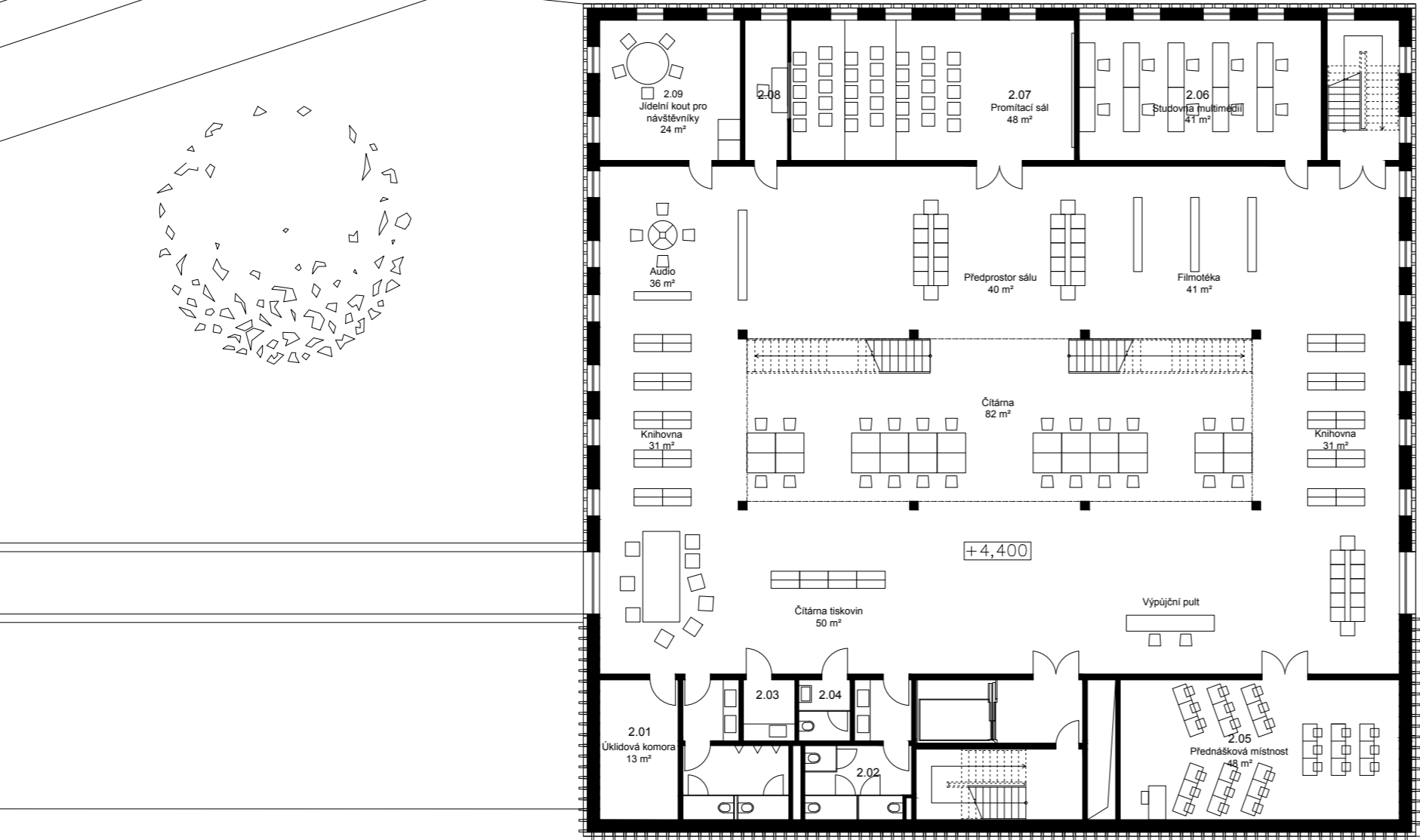
1:200

Půdorys 2.NP

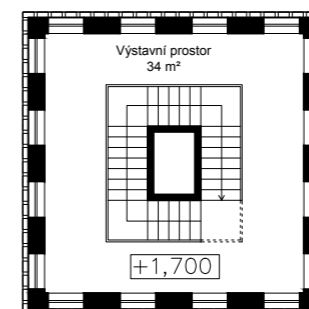
2.01	Úklidová komora	13 m ²
2.02	Sociální zázemí	28 m ²
2.03	Místnost s přebalovacím pultem	4 m ²
2.04	Wc zaměstnanci	4 m ²
2.05	Přednášková místnost	48 m ²
2.06	Studovna multimédií	41 m ²
2.07	Promítací sál	48 m ²
2.08	Promítací kabina	7 m ²
2.09	Jídelní kout pro návštěvníky	24 m ²

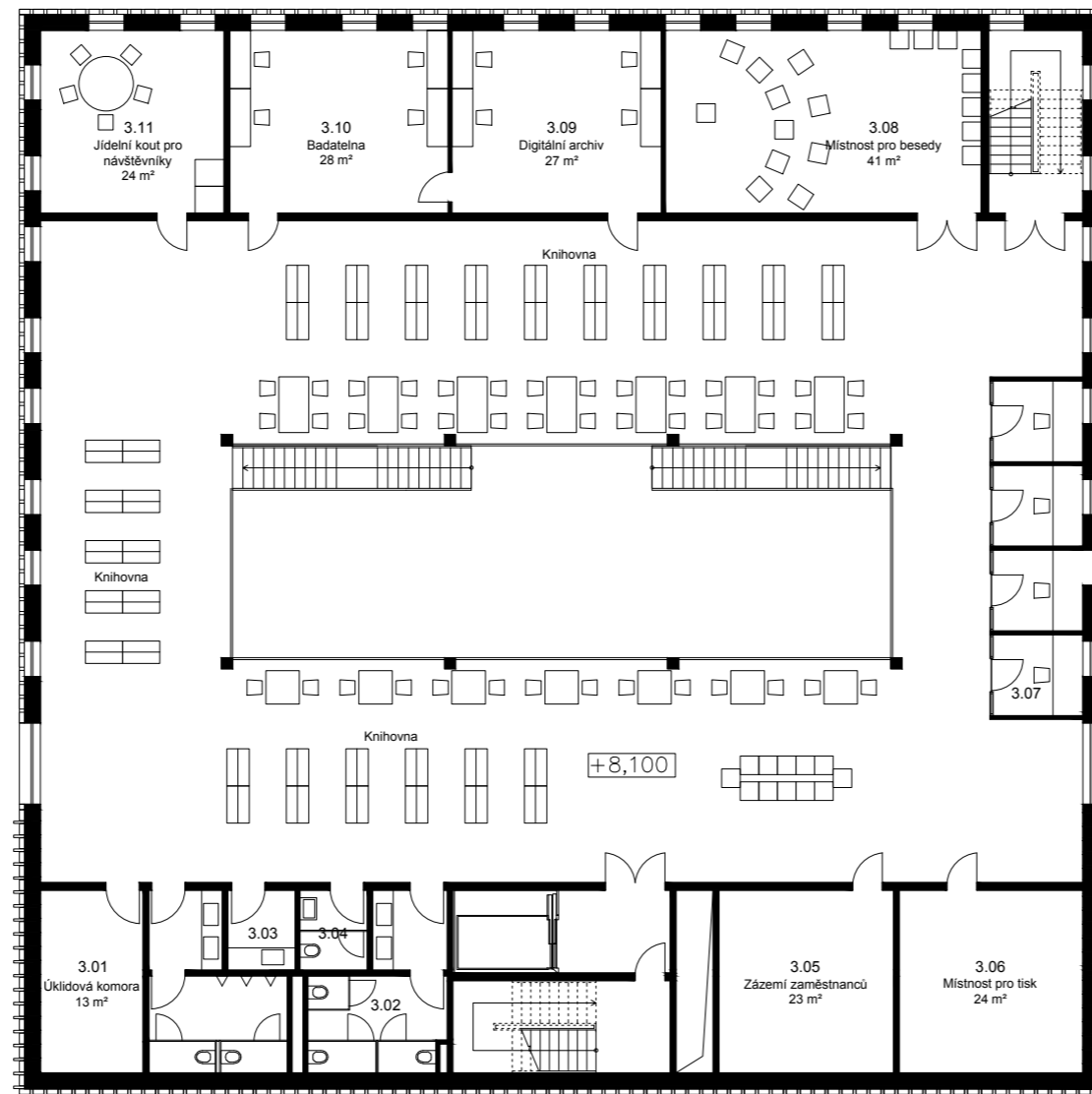

Půdorys 3.NP

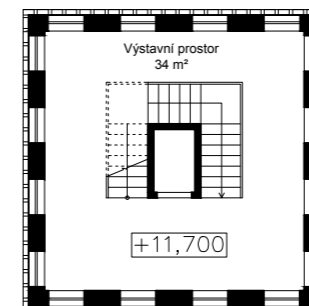
3.01	Úklidová komora	13 m ²
3.02	Sociální zázemí	28 m ²
3.03	Místnost s přebalovacím pultem	4 m ²
3.04	Wc zaměstnanci	4 m ²
3.05	Zázemí zaměstnanců	23 m ²
3.06	Místnost pro tisk	24 m ²
3.07	Individuální studovny	5 m ²
3.08	Místnost pro besedy	41 m ²
3.09	Digitální archiv	27 m ²
3.10	Badatelna	28 m ²
3.11	Jídelní kout pro návštěvníky	24 m ²

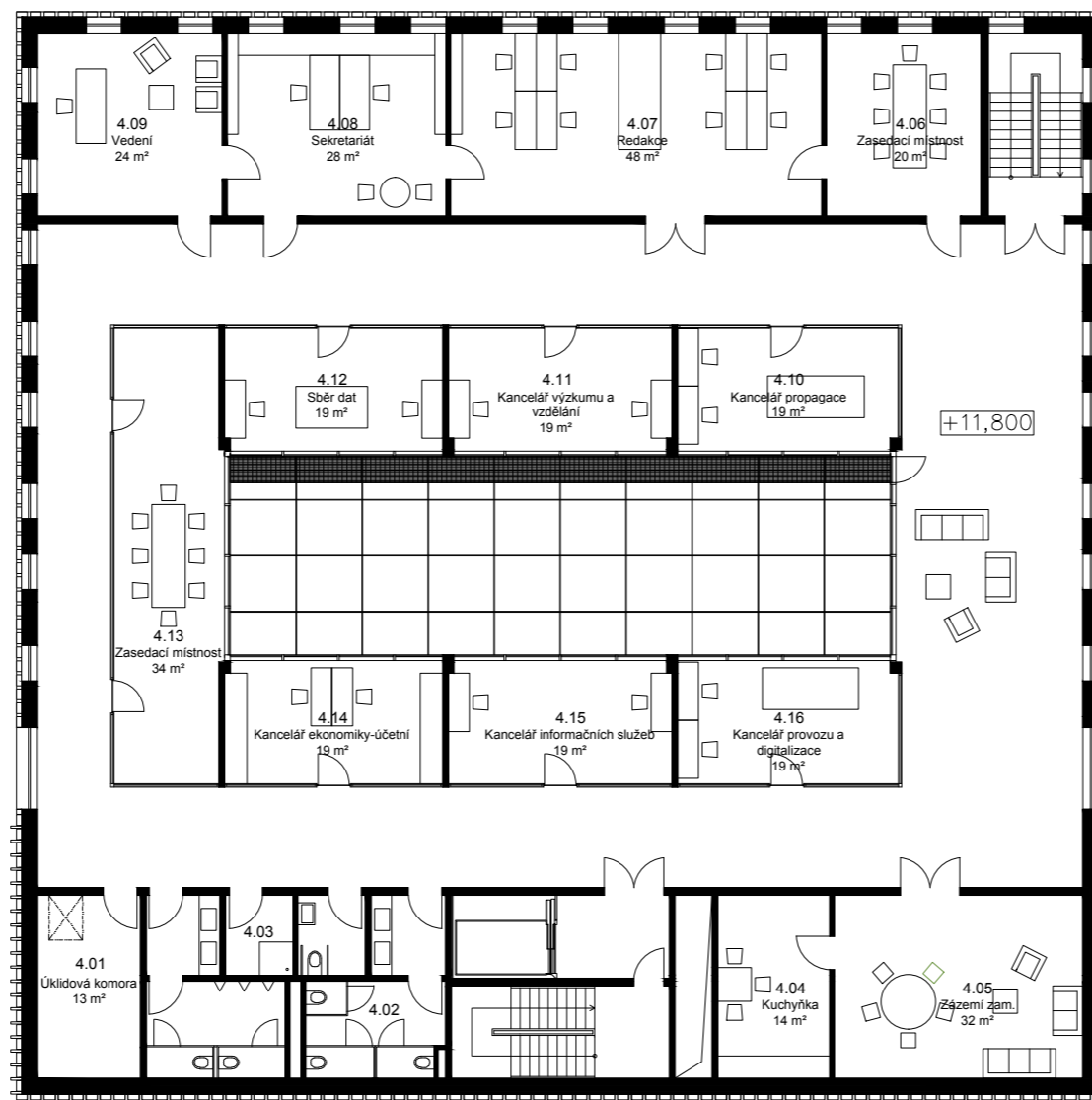

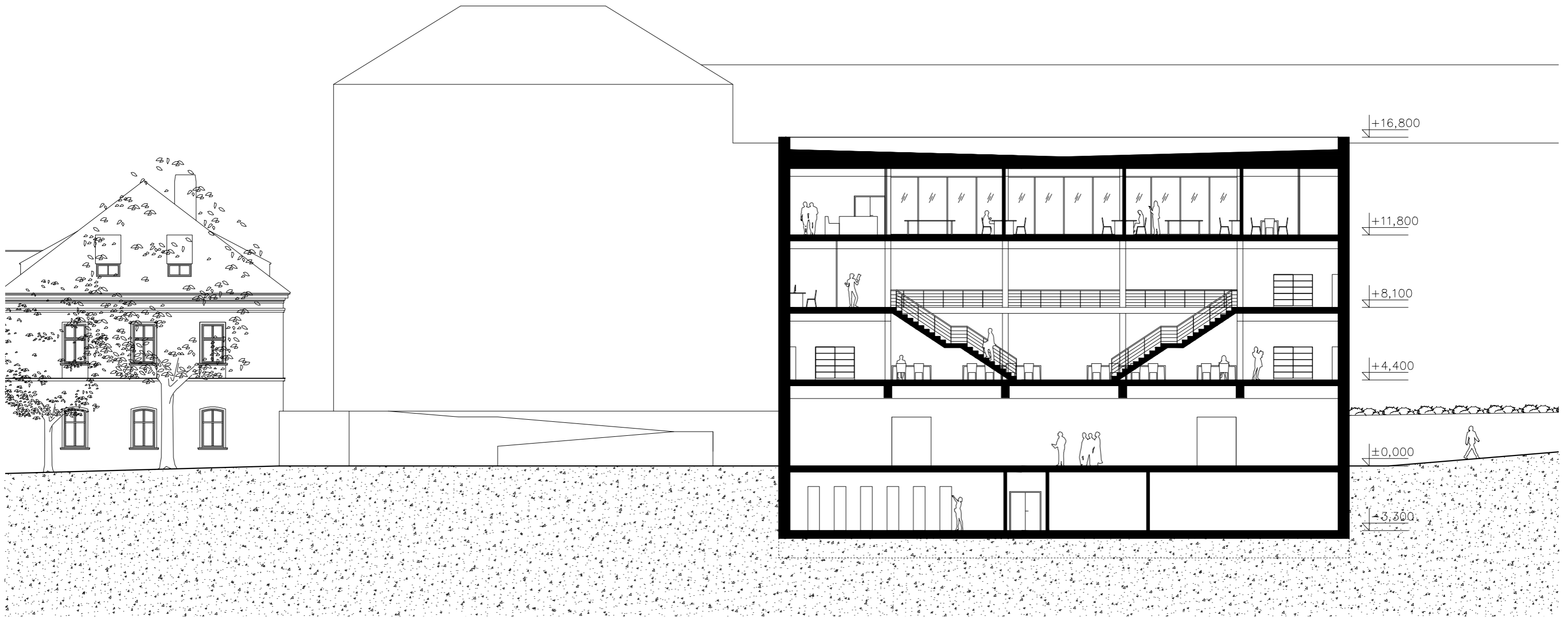
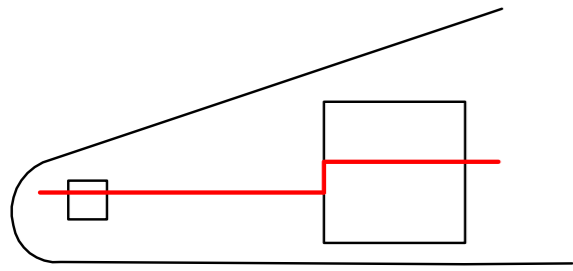

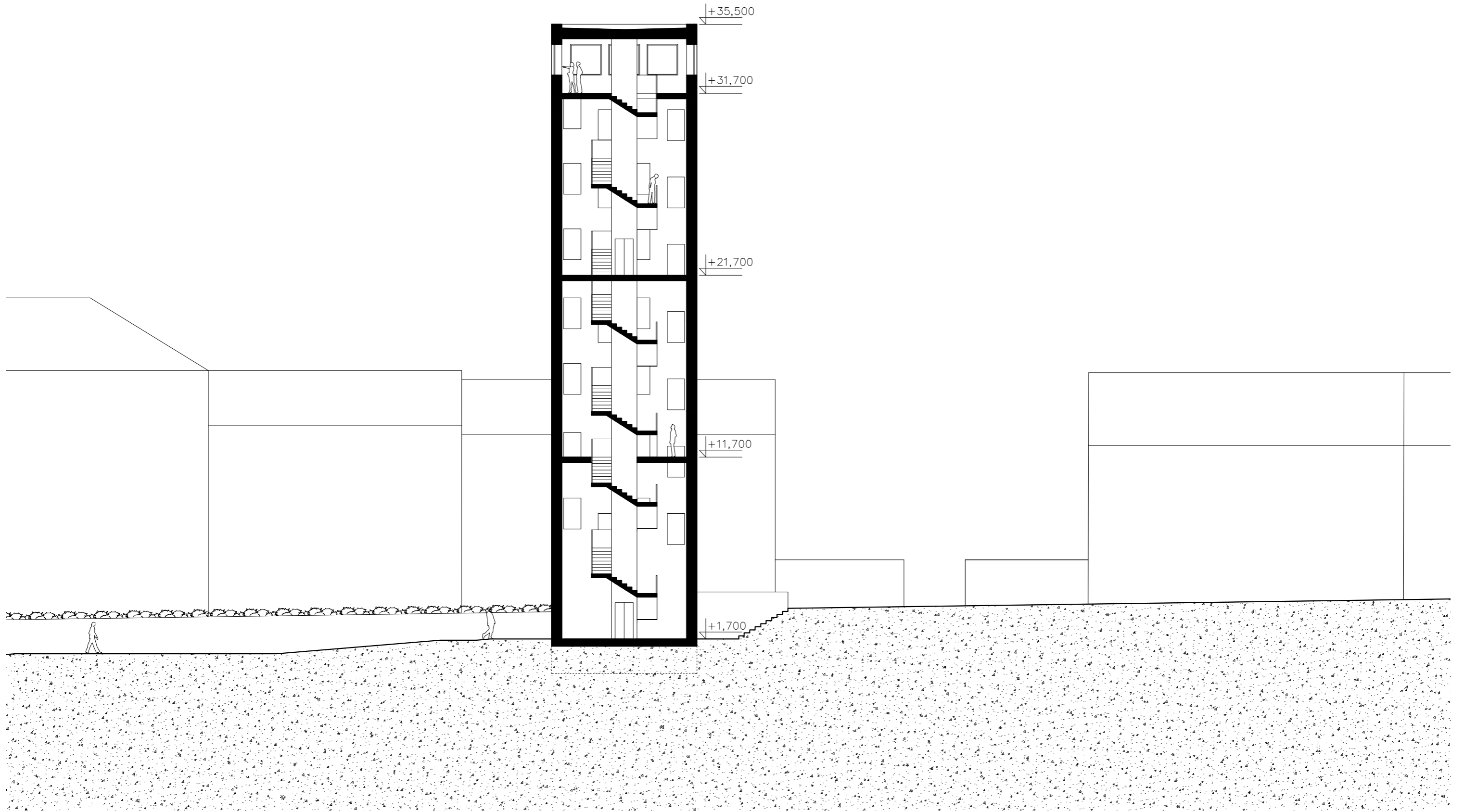
Půdorys 4.NP

4.01	Úklidová komora	13 m ²
4.02	Sociální zázemí	28 m ²
4.03	Sprcha pro zaměstnance	4 m ²
4.04	Kuchyňka pro zaměstnance	14 m ²
4.05	Zázemí pro zaměstnance	32 m ²
4.06	Zasedací místnost	20 m ²
4.07	Redakce	48 m ²
4.08	Sekretariát	28 m ²
4.09	Vedení	24 m ²
4.10	Kancelář propagace	19 m ²
4.11	Kancelář výzkumu a vzdělání	19 m ²
4.12	Sběr dat	19 m ²
4.13	Zasedací místnost	34 m ²
4.14	Kancelář ekonomiky-účetní	19 m ²
4.15	Kancelář informačních služeb	19 m ²
4.16	Kancelář provozu a digitalizace	19 m ²

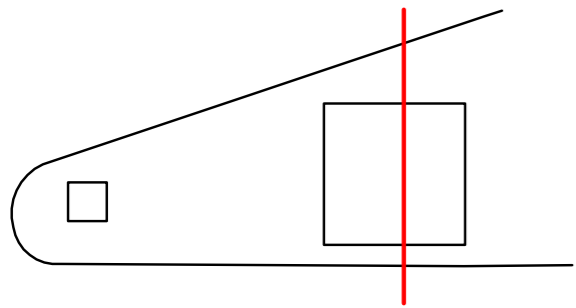

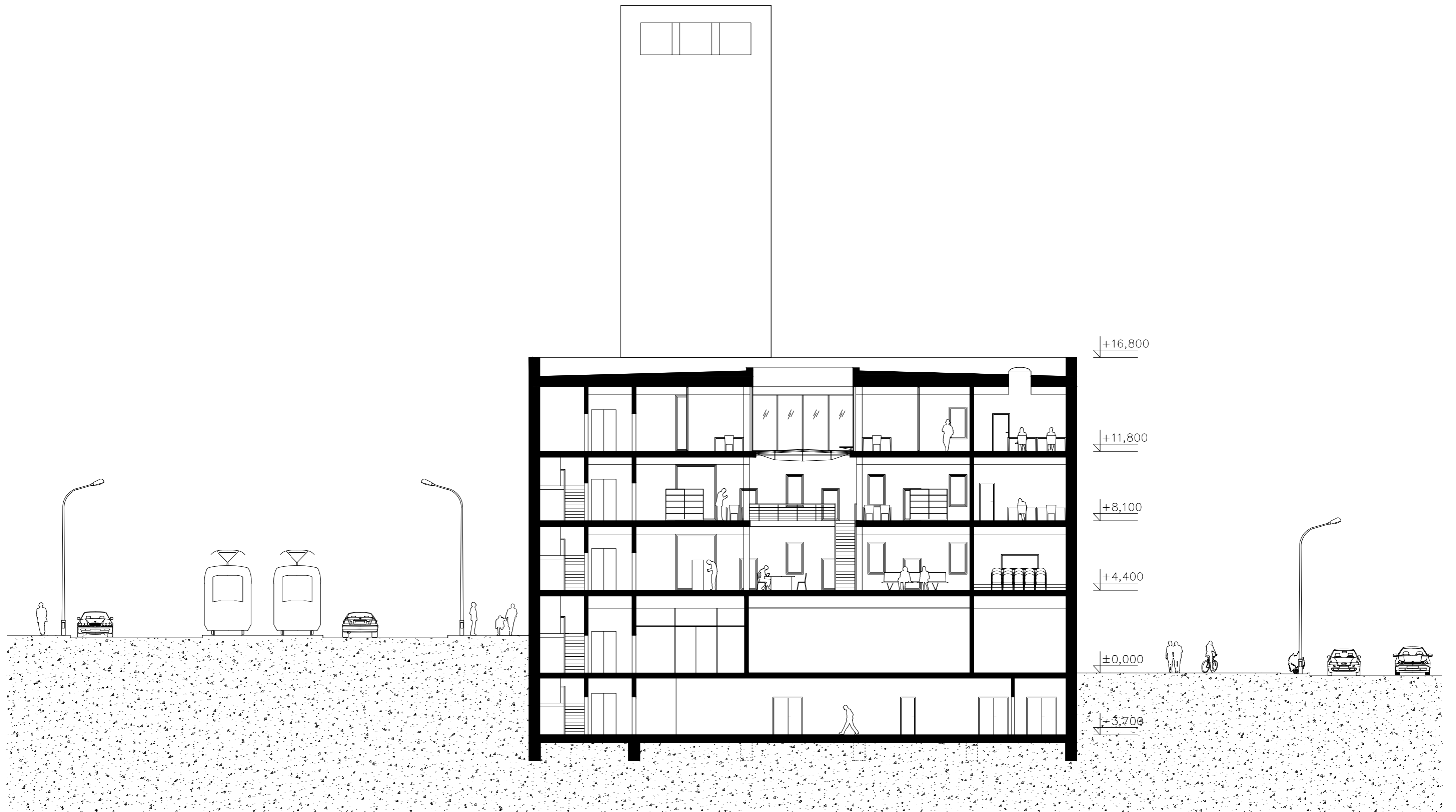

Řez

37

0 1:200 10 m

Řez

39

0 1:200 10 m

VARIABILNOST MULTIFUNKČNÍHO SÁLU V 1.NP

Multifunkční sál se nachází v prvním nadzemním podlaží pro jeho snadnou přístupnost a také pro jeho variabilní využití. Pro toto řešení jsem se rozhodla, aby mohl být dům obměnitelný a bylo v něm možné pořádat jak přednášky, konference, tak i aby zde bylo možné umístit putovní, dočasnou výstavu.

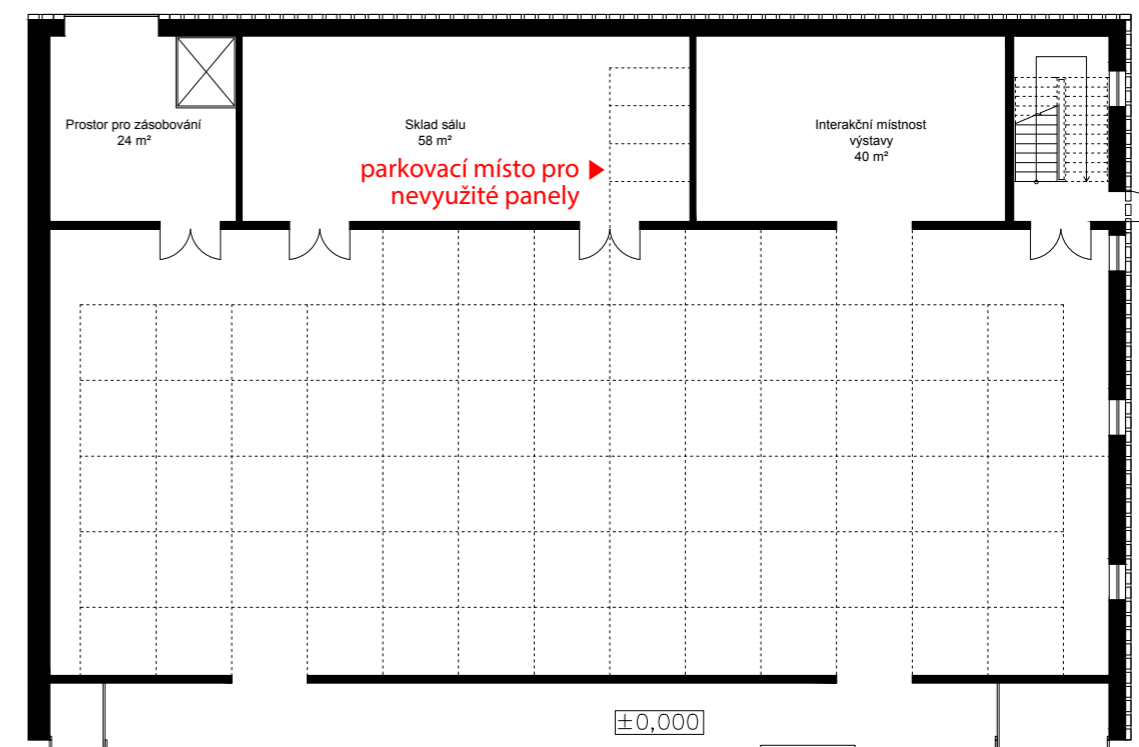
Aby byla tato variabilnost možná a přestavba nezabrala déle než jeden den, rozhodla jsem se pro umístění kolejnic, které budou zabudovány do podhledu. Bude tak možné jimi přepravovat mobilní příčkové panely. Ty mohou být také variabilní, buď skleněné, nebo to bude panel se dveřmi, nebo akustický panel vhodný pro stavbu přednáškového sálu.

Pro nevyužité panely je navrženo parkovací místo pro panely, které je umístěno ve skladu, který na volný prostor přímo navazuje. V tomto skladu budou umístěny i židle a další vybavení, které by mohlo být využíváno v rámci multifunkčního sálu.

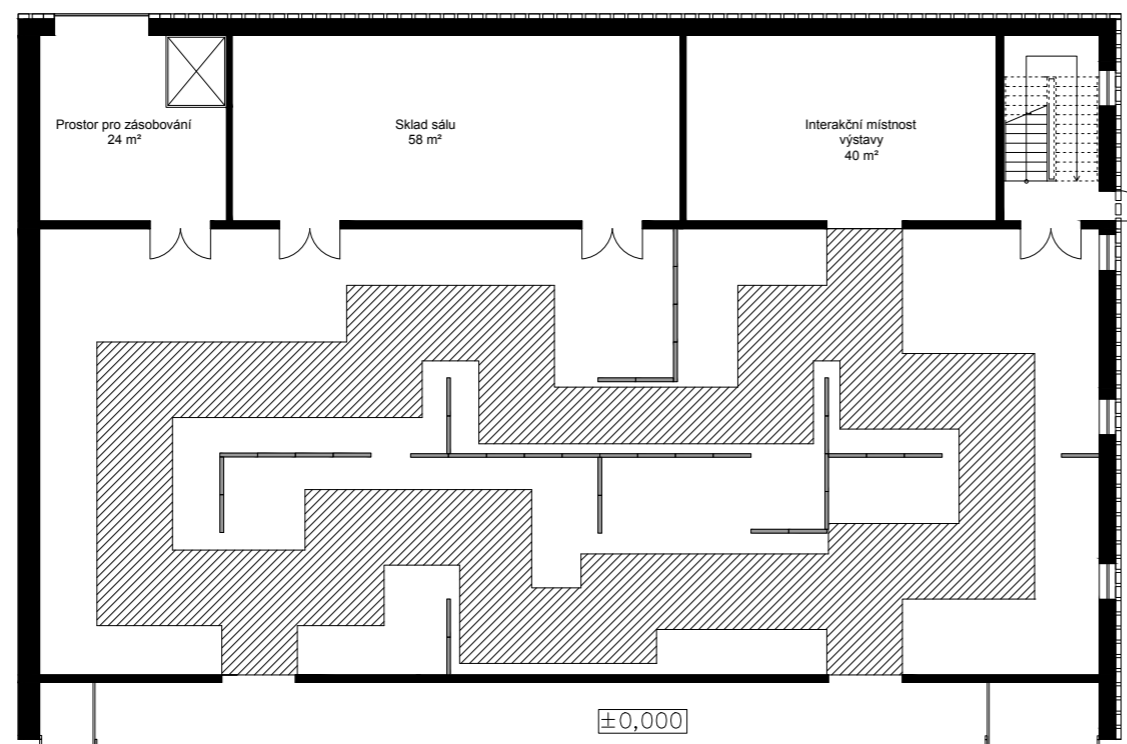
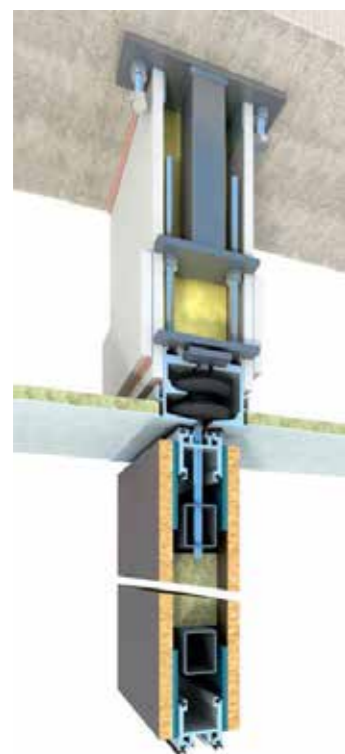
Mobilní příčky nabízí například firma Likos

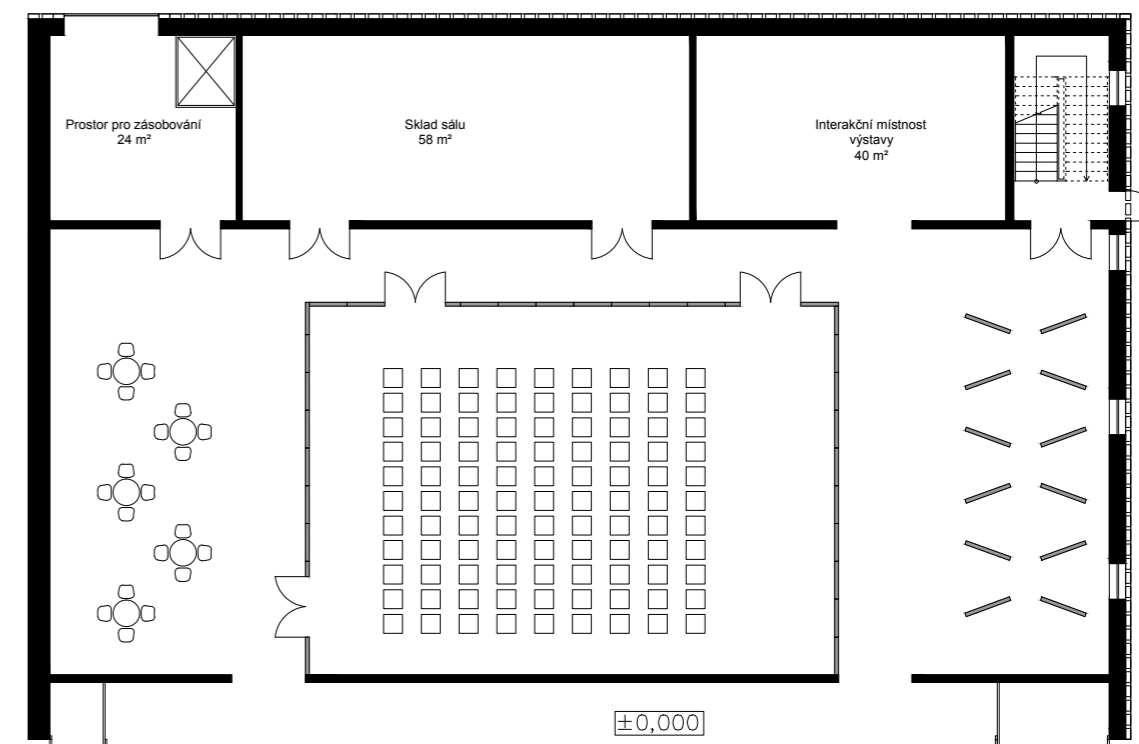
Systém kolejnic vedených v podhledu

Varianta prostoru s dočasnou výstavou

Varianta prostoru s možností konferenčního sálu s přílehlou menší výstavou

PROPOJOVACÍ KORIDOR MEZI INSTITUTEM A VĚŽÍ

Propojovací koridor mezi Institutem a věží je zahloubený do země a zároveň pomocí ramp překonává výškový rozdíl mezi oběma domy.

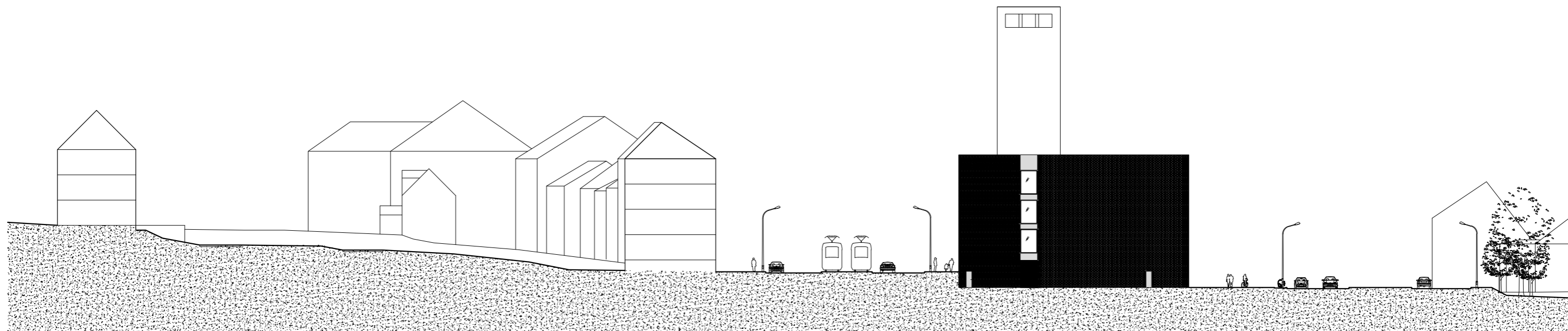
Toto zahloubení má i své opodstatnění. Pro návštěvníka by cesta měla být i prožitkem. Tady by měl člověk pocítit stísněnost, ale i jakousi naději na dostání se ven, do volného prostoru. Do budoucna si i představují, že v rámci koridoru by mohla proběhnout výstava, ať už sochařská, symbolická nebo obrazová.

Cesta ústí do věže, kde může návštěvník pokračovat dál nahoru po cestě výstavy, kde ho na konci čeká odměna v podobě výhledu z věže, jako symbol svobody po dlouhé, stísněné a strastiplné cestě. Nebo může návštěvník projít věží na druhou stranu a dostat se tak znovu na volné prostranství.

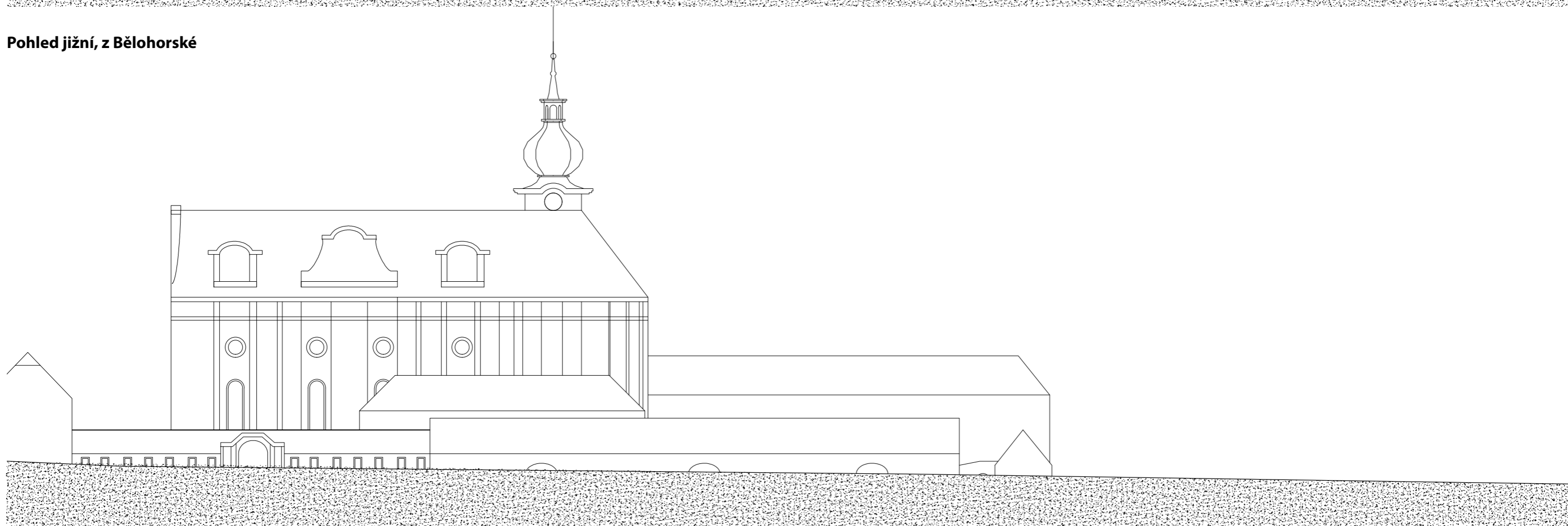
Protože hloubka vyhloubeného prostoru nepřevyšuje tři metry, je okraj na horní zatravněné ploše vymezen metr a půl širokým bezpečnostním pásem, který je tvořen hustě vysázenými keři.

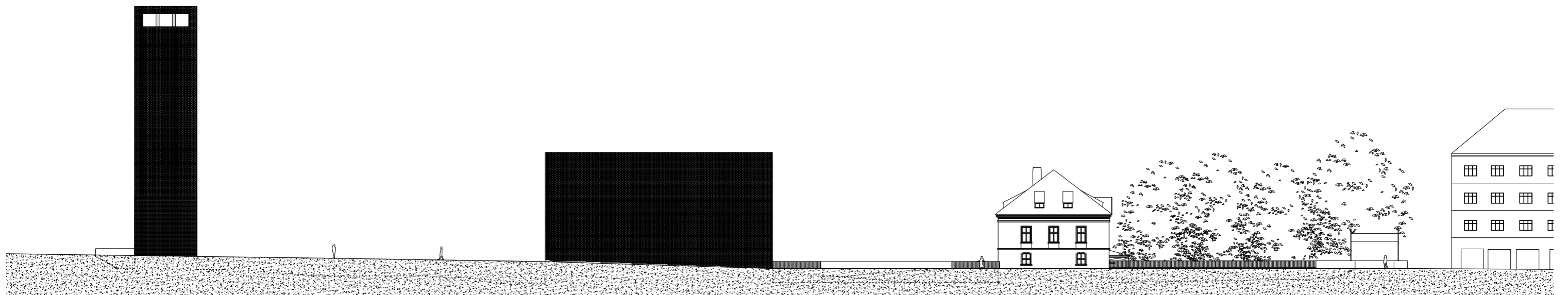
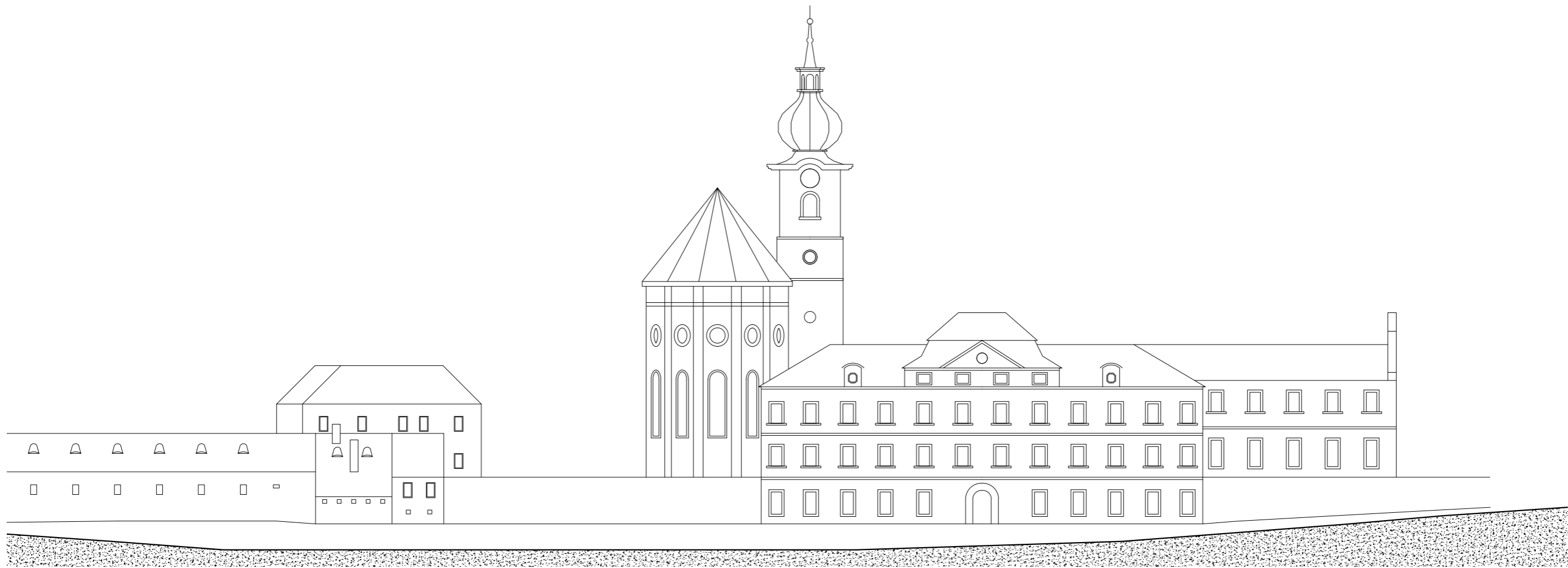

Pohled východní, směrem od Domu U Kaštanu

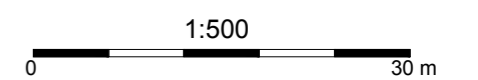
Pohled jižní, z Bělohorské

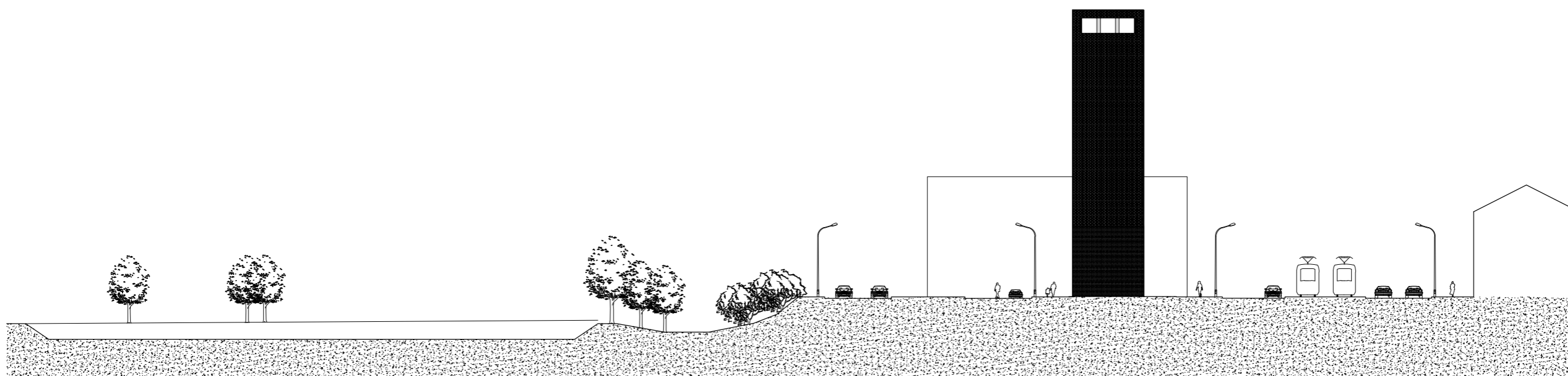

Pohledy

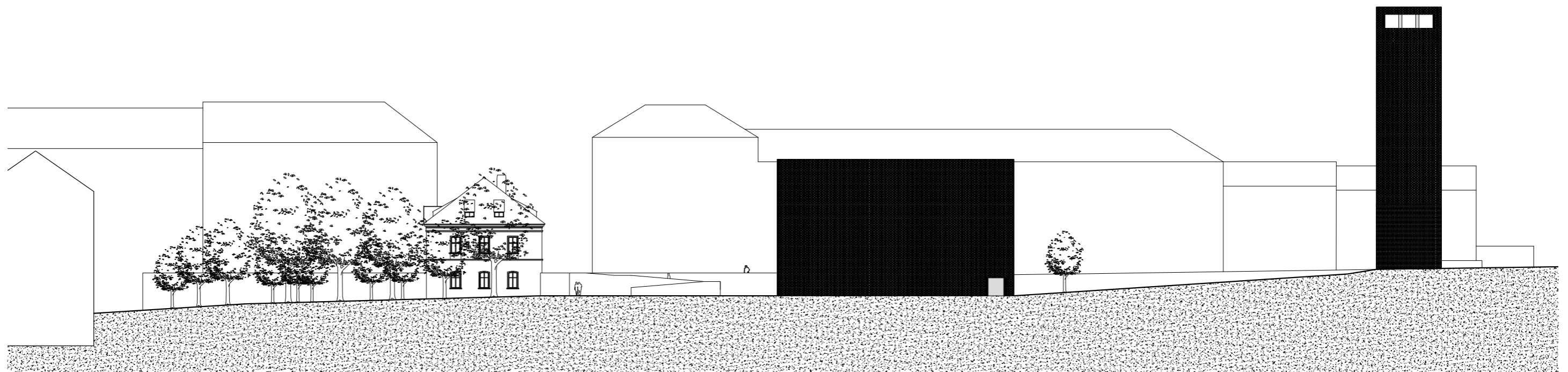
43

Pohled západní, směrem od Vypichu

Pohled severní, z Patočkovi ulice

DETAIL FASÁDY

Fasáda je koncipována jako celistvý prvek, který sjednocuje hmotu jak Institutu samého, tak hmoty věže.

Konstrukce obvodové stěny se skládá z nosné části, izolace, provětrávané mezery a z cihel, které jsou na ocelové konstrukci, která je připevněna k nosné zdi.

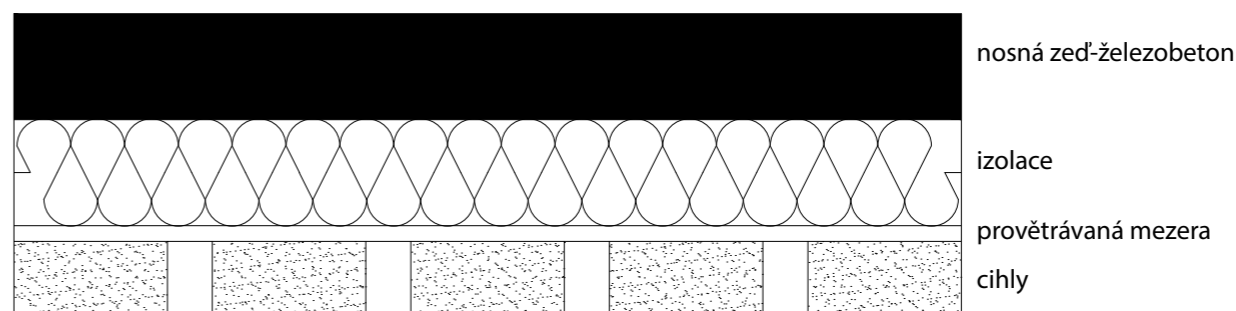
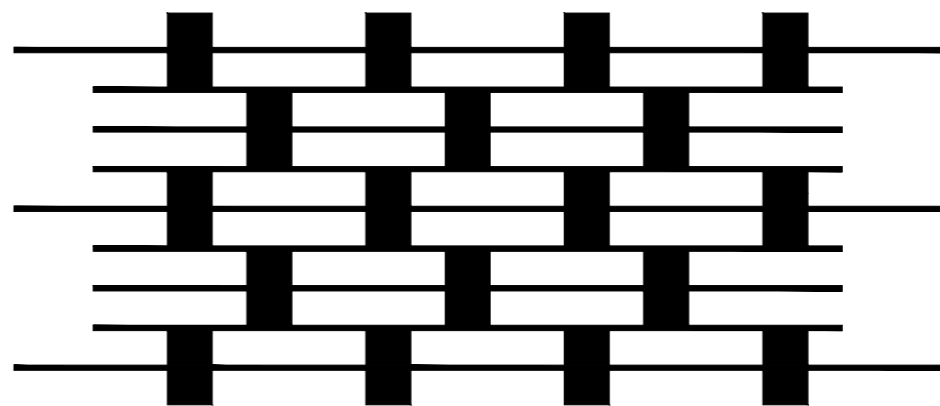
Cihly jsou klasického formátu, tedy 290x140x65 mm. v jedné části domu jsou kladeny s mezerou mezi sebou a v druhé části je mezeru vyplněna na štorc položenou cihlou.

Tento způsob jsem zvolila jednak pro tradičnost materiálu a jednak i pro symboliku. Malé průzory, kterými je možné na nějakých částech objektu vyhlédnout ven, mohou představovat dobu komunismu. Jako malá škvíra úniku.

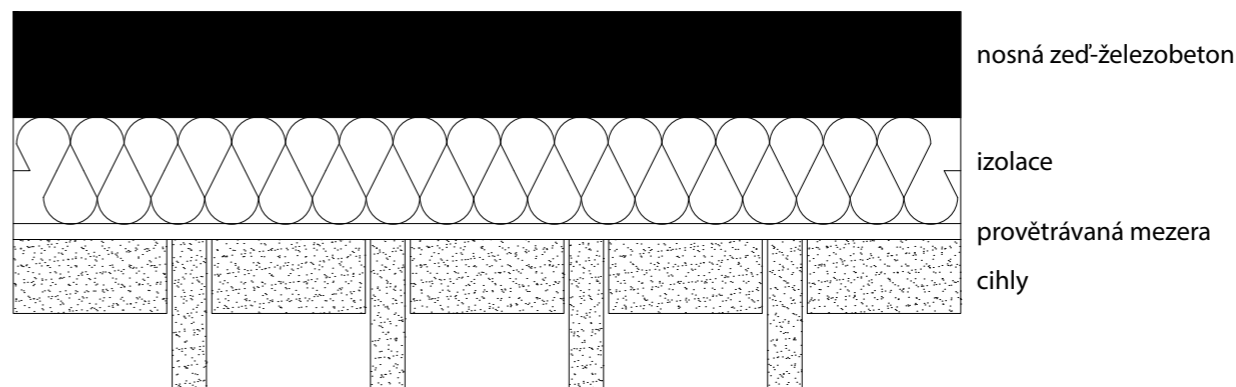
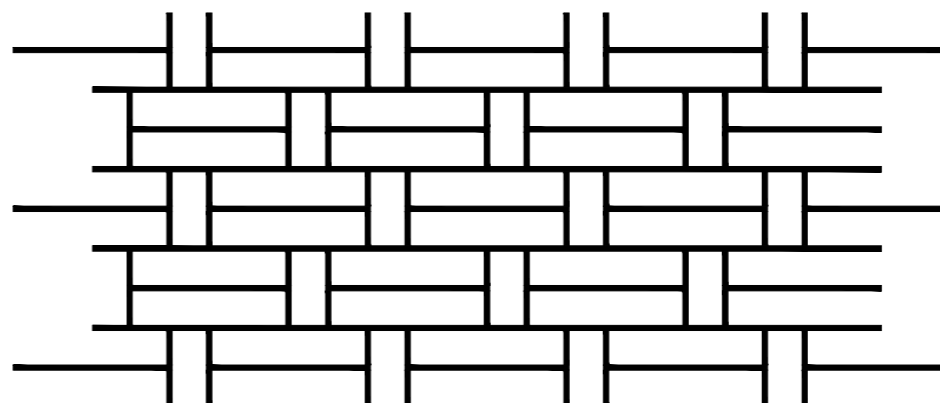
V technickém detailu by byly mezery mezi cihlami opatřeny ještě ochranou proti škůdcům, či ptákům. Ochrana by byla buď zajištěna sítěmi instalovanými v mezerách, nebo by byly v otvorech připevněny hroty proti holubům.

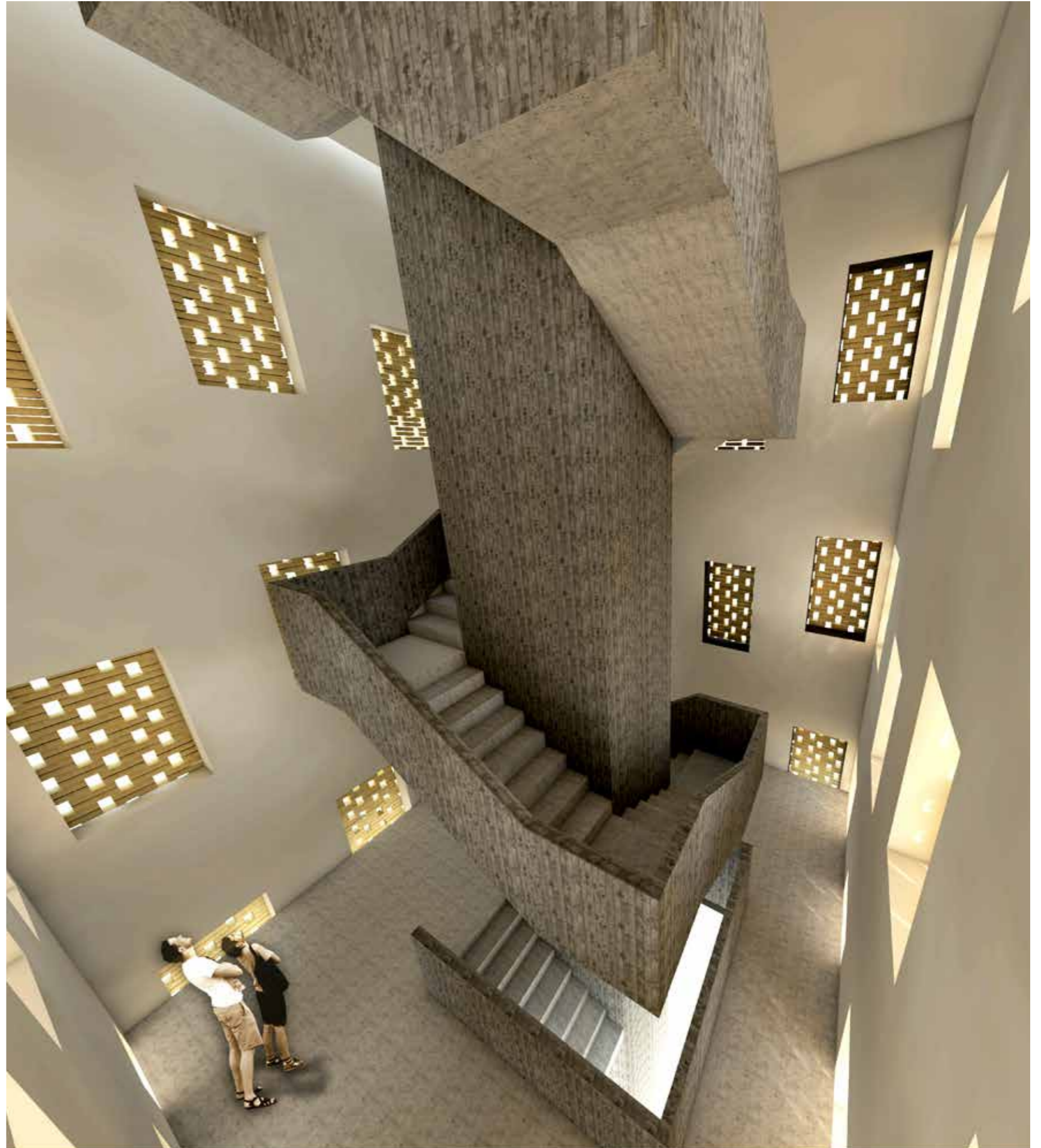
Varianta fasády s vynechanými mezerami

Varianta fasády s cihlou postavenou na kolmo

Perspektiva zevnitř věže

Perspektiva z Patočkovy ulice

Pohled na knihovnu v druhém nadzemním podlaží

Perspektiva ze zeleného pásu na Patočkově ulici

Zdroje:

- 1_ <http://www.muzeumkomunismu.cz/>
- 2_ <http://www.muzeum-studene-valky.cz/aktualne/>
- 3_ <http://kgbmuzeum.com/cz/>
- 4_ <http://www.vhu.cz/muzea/zakladni-informace-o-am-zizkov/>
- 5_ <http://www.muzeumpolicie.cz/stala-expozice/>
- 6_ <http://www.vhu.cz/muzea/ostatni-expozice/krypta/>
- 7_ <http://www.policie.cz/clanek/urad-dokumentace-a-vysetrovani-zlocinu-komunismu-679905.aspx>
- 8_ <http://www.ustrcr.cz/>

Četba:

- Zákon 198/93 Sb. o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu
- LONDON, Arthur. Doznání. přel. I. Fleischmann. 2.vydání. Praha: Československý spisovatel, 1990. 472 s. ISBN 80-202-0213-7
- PEKAŘ, Josef. O smysl českých dějin. Praha: Dauphin, 2012. 479 s. ISBN 978-80-7272-431-4
- KALVODA, Josef. Role Československa v sovětské strategii. přel. V. Petkevič. Praha: Dílo, 1999. 426 s. ISBN 80-902530-1-6
- MORAVEC, František. Špión, jemuž nevěřili. 3.vydání. Praha: MÍR, 1990. 377 s. ISBN 0-946352-42-9
- BERÁNEK, Bohumil a kol. Kniha o Břevnově. Praha: Městská část Praha 6. 2006. 262 s. ISBN 80-239-6982-X
- BĚLOHRADSKÝ, Václav. Proč nejsem antikomunistou. Právo, 18.7.2009
- HRADEČNÝ, Tomáš. Proč nejsem urbanista. Praha, 2.10.2012
- Nález ústavního soudu. Zákon č.198/93 Sb., 21.12.1993
- KOUBEK, Jiří; POLÁŠEK, Martin. Antikomunismus nekonečný příběh české politiky?, 1.vyd.Praha Friedrich EbertSti ung e. V.- zastoupení v České republice 2013. 20 s.
- KAVKA, Tomáš. Antikomunismus čouhá z každého kouta...Tvar, 7.6.2012

Související odkazy:

- <http://www.museumoncommunism.org/>
- <https://www.jsns.cz/cz/pribehybezpravi/26/Pribehy-bezpravi.html>
- <http://www.abscr.cz/>
- <http://www.kpv-cr.cz/>
- <http://www.politictivezni.cz/>
- <http://www.svazptp.cz/>
- <http://www.totalita.cz/>
- <http://www.vons.cz/>
- <http://antikomunismus.com/>
- <http://www.svetbezkomunismu.cz/>
- <http://www.sppzo.cz/Aktualni-temata/Devastace-brevnovskeho-pasu-usedlosti>
- <http://www.tejnka.cz/>